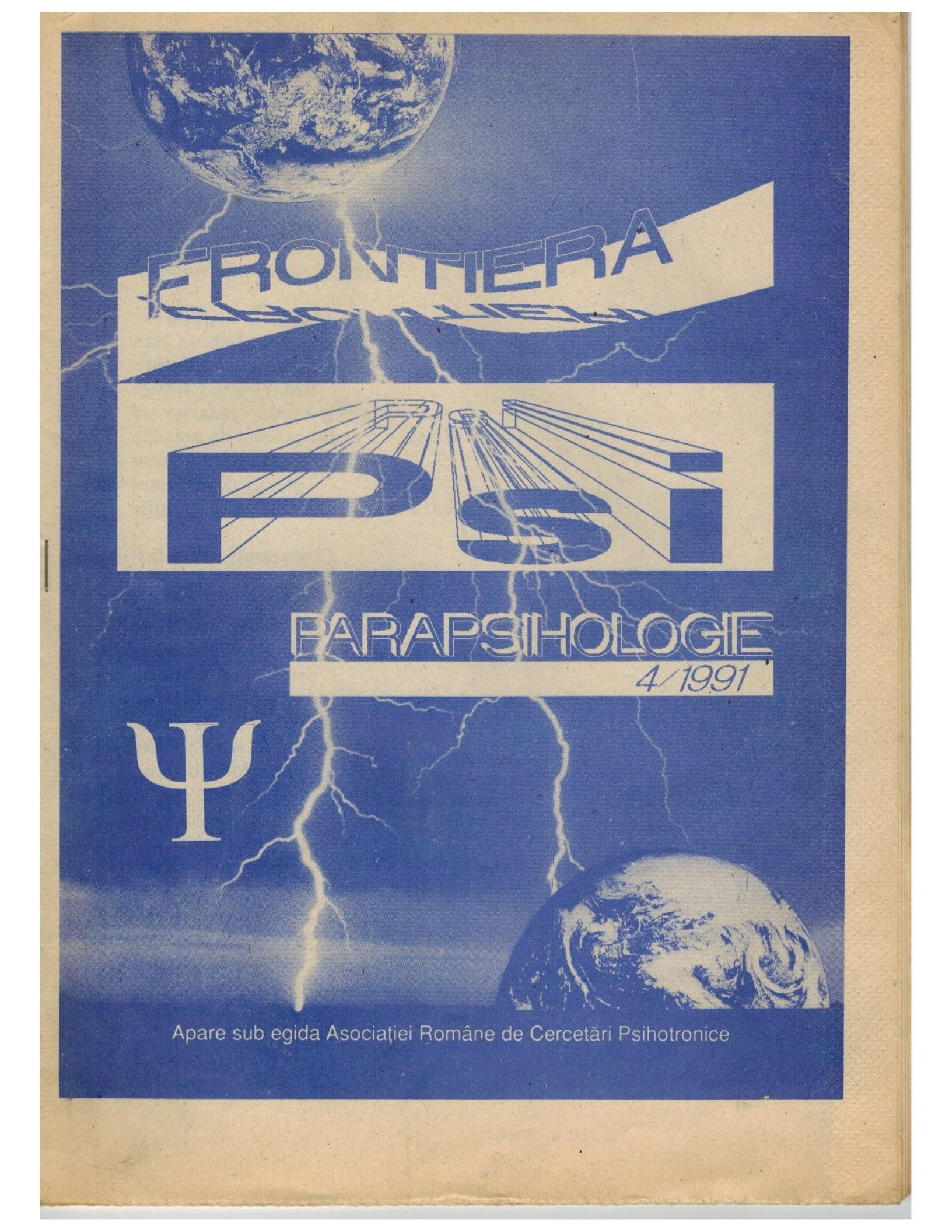

FRONTIERA
PSIHOPARAPSIHOLOGIE

PSI

PARAPSIHOLOGIE

4/1991

Ψ

Apare sub egida Asociației Române de Cercetări Psihotronice

FRONTIERA Psi

Revistă de parapsihologie
Apare sub egida Asociației Române de Psihotronică A.R.Ce.Ps.

Fondator: Gh. Vlad
Director: Alexandru Voinescu

Colectivul de redacție:
dr. Eugen Celan

dr. Nicolae Constantinescu
drd. Violeta Creangă

Dionisie Dărău - redactor șef

Eugen Mațotă - secretar general de redacție

dr. Constantin Neacșu

dr. Irina Predeanu

Alexandru Timošenco - redactor științific

Consultanți științifici:

Acad. Ștefan Milcu

Acad. David Davidescu

prof. dr. Victor Săhleanu

prof. dr. Ion Mînzatu

prof. dr. Mihai Golu

ing. Octavian Juncu

dr. Marioara Godeanu

fiz. Ion Mamulaș

dr. Zdenek Rejdak (președinte IAPR) - Praga, Cehoslovacia

ing. Andrej Dragomirenky - Praga, Cehoslovacia

dr. fiz. Edwin May - SUA

prof. dr. Vladimir N. Volcenko - URSS

mgr. Lech E. Stefanski - Polonia

dr. Andreas Resch - Austria

dr. fiz. György Egely - Ungaria

prof. dr. Arnaldo Zanatta - Italia

prof. dr. Fritz Popp - Germania

Întreprinderea
Poligrafică

I.R.

București

Calon Plevnei 114
Tel. 37.33.32

C 1991 EDITURA COGITO

CUPRINS

SUMMARY	Pag. 4
CREȘTINISMUL ȘI PARAPSIHOLOGIA - dr. EUGEN CELAN	Pag. 5
PRIMĂVARĂ DE PLINĂ - dr. IRINA PREDEANU	Pag. 7
MIRACOL ȘI SENSURI - prof. DIONISIE DĂRĂU	Pag. 8
REIKI: ENERGIA CARE VINDECĂ - V.O. PAȘCANU	Pag. 11
OȘTIINȚĂ A VIITORULUI - PARAPSIHOLOGIA Ing. G.I. NĂSTASE	Pag. 12
LUMI PARALELE: CHIVOTUL, EFODUL ȘI SLAVA dr. C. NEGUREANU	Pag. 14
PARAPSIHOLOGIA ȘI AUTOCUNOAȘTEREA M. FOCȘĂNEANU	Pag. 18
TEREȘTRI ȘI EXTRATEREȘTRI - Ing. G. CONSTANTINESCU	Pag. 20
RESPIRAȚIA - SĂNĂTATE SAU BOALĂ Ing. A. MANUIKO	Pag. 23
INTERVIU CU LUDMILA GHERASIMOVA	Pag. 26
ÎNTÎLNIRE CU LUDMILA	Pag. 27
PROGRAMUL SIMPOZIONULUI DE PSIHOTRONICĂ	Pag. 28
DICȚIONAR dr. CONSTANTIN NEACȘU	Pag. 30
POȘTA REDACȚIEI	Pag. 32

Summary

V.O. PAȘCANU: REI-KI, THE HEALING ENERGY. Considerations about the therapeutical principles of Rei-ki, the Japanese method of bio-energetical therapy, as seen from the theoretical and practical points of view.

MIHAI FOCȘĂNEANU: PARAPSYCHOLOGY AND SELF-KNOWLEDGE. Some practical examples of using parapsychology techniques for bio-diagnosis.

ING. GABRIEL NĂSTASE: A SCIENCE OF THE FUTURE PARAPSYCHOLOGY. An overview of some present-day problems of parapsychology research, together with future perspectives.

ȘTEFAN DUMBRAVĂ: AN INTERVIEW WITH THE RUSSIAN HEALER LUDMILA GHERASIMOVA. A Kiev-based female healer who uses prayer as well as elements of folk magic as an important means to overcome psycho-somatic illnesses.

DR. EUGEN CELAN: CHRISTIANISM AND PARAPSYCHOLOGY. An article in a series in which the author tries to explain the parapsychological meanings of many from the Old and New Testament episodes.

DR. C. NEGUREANU: PARALLEL WORLDS. Some arguments are brought to support the hypothesis of the parallel worlds in interpreting Bible texts.

DR. CONSTANTIN NEACȘU: DICTIONARY- "HYPNOSIS"

ING. GABRIEL CONSTANTINESCU: EARTH BEINGS AND OUTER SPACE. BEINGS : FACE TO FACE. A report on some spectacular cases of the 3-rd kind of encounters with outer space beings, focusing on recent in Eastern Europe and Soviet Union.

ING. ALEXANDRA MANUIKO: BREATHING: HEALTH OR ILLNESS". The great importance of breathing is stressed, with reference to some recent methods of bio-therapy. Some of them even contradictory.

DR. IRINA PREDEANU: ON EARTH AS IT IS IN HEAVEN. SPACE SPRING. A second in a series of articles about analogies between astrological concepts and the Christian calendar.

MIHAI GEORGESCU: ENCOUNTER WITH LUDMILA GHERASIMOVA.

D. DĂRĂU: MIRACLES AND MEANINGS. Considerations about one miracle from the NEW TESTAMENT.

DR. CONSTANTIN NEACȘU: THE PARANORMAL: ATTRIBUTE OR QUALITY? Some interesting considerations about PARANORMAL.

READER'S CORNER: LETTERS FROM READERS.

THE PROGRAMM OF THE 1-ST SYMPOSIUM ON PSYCHOTRONIC RESEARCH, BUCHAREST, MAY 17-19, 1991.

CREȘTINISMUL ȘI PARAPSIHOLOGIA

Manifestările unor fenomene parapsihologice își au originea în însăși istoria omenirii. Istoriografia precedentă iudeo-creștinismului, dar mai ales perioada biblică, au fost dominate de certe preocupări avînd un substrat parapsihologic care s-a reflectat în mistica și dogmatica religioasă. Pentru perioada Vechiului Testament, să reamintim doar că o întreagă secțiune a parapsihologiei, cum este cea a precogniției, a fost din abundență alimentată de profeți, ale căror predicții s-au împlinit întocmai. Este semnificativ în acest context faptul că profețiile privind personalitatea lui Iisus Christos, în număr de 332 pe care le consemnează Biblia, s-au împlinit în întregime în persoana Sa.

Noul Testament cuprinde descrierea unui alt însemnat număr de evenimente petrecute în timpul vieții Mîntuitorului și care au un relevant context parapsihologic. Să amintim aici doar de Apocalipsa Sf. Ioan, care este o prezentare precognitivă incifrată a evoluției istoriei omenirii, pînă la momentul Judecării...

Cu toate acestea, datorită caracterului insolit și foarte des a imposibilității de a formula explicații cel puțin necontradictorii cu suma de cunoștințe ce

formează portofoliul științific al unui moment ca și caracterul erotic și deseori cu aspect supranatural pe care le etalează fenomenul parapsihologic, asupra acestui subiect au apărut discuții contradictorii, stimulate chiar de dogmele unei ideologii partizane pretins antiidealiste.

Pe de altă parte, atît scrierile biblice cit și dogmatica creștină au indus restricții privind practicile parapsihologice. Astfel practica spiritistă a "chemării morților" era pedepsită în iudaism, așa cum ne este relevat în episodul vizitei regelui Samuel la vrăjitoarea din Endor (I Regi. 28.3-25). Practica astrologică este condamnată de mistica creștină. Să amintim aici de rugăciunea Sf. Vasile cel mare, care blestemînd diavolul sub orice înfățișare s-ar afla sau ascunde spune: "...ghicitor în stele de ai fi...".

În abordarea raporturilor dintre parapsihologie și creștinism, trebuie plecat în primul rînd de la conceptul de fenomen și supranatural. Prin definiție, un fenomen care s-a produs, dacă s-a produs și a existat ca atare, nu poate fi decît natural. Probatoriul că fenomenul s-a produs poate fi făcut prin mai multe metode: fie cu o aparatură specializată

care să-l înregistreze pe acesta sau efectele sale, sau prin observarea lui de către mai multe persoane care îl înregistrează prin mai multe dintre simțurile noastre fiziologice. Fără a scăpa din vedere dubla calitate pe care Iisus Christos o are, cea de Dumnezeu și cea de întrupare ca om, tocmai acest probatoriu s-a făcut prin reliefarea unor trăsături sesizabile prin mai multe simțuri omenești și în prezența mai multor martori, în foarte multe din episoadele pe care Iisus le-a produs și trăit, și pe care le putem încadra și ca fenomene parapsihologice. Astfel, atunci cînd Iisus a umblat pe mare (Marcu 6.48-51), fenomen parapsihologic cunoscut ca degravifiere ce este descris în marele capitol al biogravităției, confirmarea faptului că nu este o nălucire, se face prin susținerea unei conversații cu apostolii urmată de urcarea Sa în corabie. Apariția lui Iisus printre apostoli după înviere, cînd aceștia se găseau într-o încăpere cu ușile închise (Ioan 20, 19) fenomen descris în parapsihologie ca dematerializarea-rematerializarea, arătîndu-le apostolilor miinile și coasta Sa, tocmai pentru a oferi temeiul existenței sale reale și materiale ca om, este urmată și de episodul necredinciosului

Toma, care ceruse să-i vadă "...în miinile Lui, semnul cuielei..." Să reținem sublinierea "semnul cuielei" și nu rănilile, fapt care presupune că avusese loc un proces de cicatrizare, imposibil pentru un cadavru.

Privind lucrurile din acest punct de vedere, sacralitatea Dumnezeirii ne apare ca definită în și definind cadrul a ceea ce înțelegem prin "natural" al "supranaturalului". Manifestările prin care Ea își exteriorizează prezența sacră sînt prin urmare absolut naturale și reale, în baza fundamentelor ce generează legile naturii, "văzutele tuturor și nevăzutele". Aici trebuie căutate primordiile profundizimilor legităților ce guvernează universurile, singurul drum de urmat în cercetarea lor, pentru că așa cum spune Mintuitorul "Eu sînt Adevărul, Calea și Viața" (Ioan 14,6). Dar în pofida aparențelor, această cale de cunoaștere este poate cel mai greu accesibilă. Așa se face că investigarea fenomenologiei parapsihologice, cu bogăția sa de evenimente dintre care foarte multe își găsesc corespondent în scrierile biblice, este din ce în ce mai abordată. Această antamare se face printr-o metodologie care cuprinde și mijloace ce aparțin în principal cercetării fizicii contemporane. Un colocviu găzduit în primăvara anului trecut de Academia de științe a URSS dedicat cercetării parapsihologic, constata că în acest cadru există fenomene despre care: 1. -știm că știm; 2. -știm că

nu știm; 3. -nu știm că nu știm nimic despre ele.

Astfel, contrar părerilor "materialiste" care în mod reduționist consideră sufletul drept o simplă manifestare a metabolismului reflectată sub aspectul psihismului, parapsihologia pleacă de la conceptul creștin după care el este "întruchiparea vie a Sfintei Treimi și chipului lui Dumnezeu în om". Existența sufletului așa cum este el interpretat de religia creștină, a fost riguros probată de experimentările parapsihologice, dintre care fenomenele proiecției astrale, a experiențelor tanatologice de la limita vieții, fenomenele premonitorii sau xenoglosice sînt numai o mică parte a unui tablou de ansamblu în care argumentele cercetării parapsihologice vin să confirme afirmațiile textelor biblice.

Unul din conceptele fundamentale cu care operează parapsihologia și pe care de-abia în ultima perioadă de dezvoltare, știința clasică de factură europeană vine să o confirme, este așa numitul concept al "celor trei corpuri" ce constituie structura organismului nostru și anume: corpul fizic, corpul eteric și corpul astral. În timp ce corpul fizic reprezintă o entitate materială, "locuință" a sufletului nostru, corpul eteric este de natură energetică. Învelind trupul ca o mantie, unele dintre particularitățile sale au putut fi puse în evidență prin procedee electrografice, (cel românesc este cunoscut ca "electronografie"), context în care s-a evidențiat atât aura or-

ganismelor, cit și faptul că ablația substratului anatomic, nu duce și la dispariția anvelopei "eterice" (ultimul fenomen cunoscut drept "fantoma frunzei").

Concomitent și coexistînd în același spațiu și timp cu celelalte două componente, corpul astral, corespunzînd unei structuri energetice înalt vibraționale, se bucură de proprietăți pe care știința actuală de-abia se încumetă a le lua în considerație. În acest context lucrările prof. W. Tiller șeful Departamentului de Știința Materialelor al Universității Stanford, iau în considerație posibilitatea ca energiile corpului astral să opereze cu viteze superluminice, de ordinul a 10^{10} pînă la 10^{20} mai mari decît viteza luminii.

Dar oricît de curios ar părea, fundamentul dogmatic al acestui concept este de origine apostolică. Astfel în Epistola I către Tesalonicieni a Sf. Apostol Pavel (I Tes. 5-23), se spune: "Și însăși Dumnezeuul păcii să vă sfințească pe voi desăvîrșit și DUHUL vostru și SUFLETUL și TRUPUL păzească-se în întregime, fără de prihană, întru venirea Domnului nostru Iisus Christos".

Regăsim în acest verset fundamentele conceptuale ale celor trei corpuri: DUHUL (corpul eteric), SUFLETUL (corpul astral) și TRUPUL (corpul fizic).

Dr. Eugen Celan

PRECUM IN CER
ASA SI PE PAMINT

PRIMAVARA DEPLINA

dr. Irina Predeanu

În jurul datei de 22 aprilie, odată cu intrarea Soarelui în semnul zodiacal al Taurului, a început cea de a doua lună a primăverii astronomice. Fiind segmentul central al acestui anotimp, ea îi exprimă cu pregnanță caracteristicile -renașterea naturii, -triumful vegetației, reluarea ciclului estetic al lumii florale. Zodia Taurului, ca orice zodie situată la mijlocul unui anotimp, este numită zodie fixă, deci de stabilitate a trăsăturilor specifice sezonului dat.

La pragul acestei zodii s-au statomicit din timpuri străvechi sărbători și ritualuri proprii etapei noi de transformare a naturii în care omul trebuie să se încadreze armonios. Căci, așa cum arăta Constantin Noica "... și sărbătoarea este o strămutare în alt timp și altă așezare a omului."

Cea mai importantă sărbătoare anuală a astecilor din vechiul Mexic, conform relatărilor călugărului franciscan B. de Sahugun, un specialist al religiei aztece, era Toxcatl, în cadrul căreia, untinăr ce juca rolul lui Tezcattlipoca, "zeul zelor", fiind adorat în locul acestuia timp de un an, era apoi sacrificat între 23 și 27 aprilie. În calendarul ortodox și în cel catolic s-au stabilit sărbători fixe în afara duminicilor atât la intrarea în zodie, pe 23 aprilie - Sf. Mare mucenic Gheorghe (la ortodocși) și pe 25 aprilie - Sf. Apostol și evanghelist Marcu cât și la mijlocul zodiei - la ortodocși pe 7 mai - Arătarea Sf. Cruci și pe 8 mai Sf. Apostol și evanghelist Ioan la catolici pe 8 mai Fericitul Ieremia Valahul.

Urmărind semnificația primară a sărbătorilor din acest interval remarcăm corespondența lor cu atributele și simbolistica pe care astrologia le atribuie semnului zodiacal parcurs de Soare. Astfel, Taurul este considerat un semn feminin, guvernat de planeta Venus și exprimă frumusețea naturii, pământul, cîmpul, viața la țară, forța, rezistența, durabilitatea, răbdarea, lucrurile materiale.

În antichitatea romană, conform relatărilor lui Th. Mommsen ("Istoria romană", 1865) sărbătorile referitoare la agricultură sau ale primăverii debutau pe 15 aprilie cu cea a lui Tellus (a țării hrănitoare). Pe 19 aprilie era Ceres, zeita creșterii care dă vârstare, pe 21

zeița Pales, a fecundității și a turmelor (ziua coincidea cu "dies natalis" a capitalei imperiului), pe 23 erau aduse jertfe lui Jupiter, protectorul viței de vie iar pe 25 aprilie se dădeau jertfe zeului Ruginei - dușmanul semănăturilor. Poporul nostru serba pe 23 aprilie atât pământul cit și turmele. Sadoveanu, în Creanga de Aur arăta cum în această zi "cădea sărbătoarea plugarului din părțile noastre de lume; căci Gheorghe înseamnă, în elină, lucrător de pământ și lucrătorul de pământ cu ajutorul sulii Soarelui biruiește balaurul iernii și al inerției soarelui". Legătura cu elementul "pământ" se vede și din faptul că se consideră noaptea de Sf. Gheorghe drept timpul cel mai bun pentru a se descoperi și dezgropa comori. În "Virstele timpului", Ion Ghinoiu descrie ritualuri dedicate începutului anului pastoral care aveau loc atât de Singiorz cât și după aceea, până pe 1 mai. Se credea că spiritele malefice care acționau mai ales în noaptea de Singiorz, luau laptele de la vite și rodul holdelor de grâu. Probabil de aceea la pomenile făcute morților la "Moșii de Singiorz" se dădea mai ales lapte.

De 1 mai, în Transilvania, Banat și Moldova se pune în fața casei o ramură verde pe care se lăsa numai puține frunze la vîrf - armindenul - și care se ardea odată cu prima piine a noli recolte de grâu. G. Frazer în "Creanga de aur" oferă multe exemple ale obiceiurilor popoarelor nord-europene legat de ziua de 1 mai, "cea mai importantă zi de sărbătoare a duzilor" după cum afirmă un cunoscător. Noaptea de 30 aprilie era cunoscută Noaptea a Walpurgiei, cînd pretutindeni prin văzduh aleargă vrăjitoare, alungate cu felurite metode, printre care aprinderea focurilor ceremoniale juca rolul cel mai important. Numite "focuri beltane", acestea apărau pământul și recoltele. În Hebride, de 1 mai se

făcea și "un fel de brînză care se păstra pînă la următoarea sărbătoare belană, ca leac împotriva vrăjilor asupra produselor lactate".

Planeta Venus care guvernează zodia Taurului este considerată feminină și simbolizează dragostea, frumusețea, atracția, armonia, arta, plăcerea. Venus ca astru de seară, în cerul de vest, după apusul Soarelui este cel mai bine observată primăvara, cînd planeta este la înălțime mare deasupra orizontului și rămîne un timp mai îndelungat pe cer. Planeta nu posedă cîmp magnetic propriu și nici magnetosferă cum au planetele "masculine" Marte, Jupiter, Saturn etc. Ea are însă o ionosferă densă și un comportament pasiv, am zice feminin, reflectînd și modulînd plasma de vînt solar incidentă.

Venus avea la mexicani o funcție la fel de importantă ca și Soarele și Luna. Zeițăile lor supreme erau: Tonatiuh - Soarele, Tezcattlipoca - Luna și Quetzalcoatl - Venus. La babilonieni, Ishtar, regina cerurilor (Venus, Astarte - iubita divină a lui Adonis) era o zeiță blîndă și puternică, milostivă în fața durerii, care desfăcea de efectele vrăjilor, vindeca boli, aducea iertarea de vină și păcate, fiind a treia în trinitatea celebră: Sin (Luna), Shamash (Soarele), Ishtar. Asirienii, succesorii babilonienilor au conservat tradițiile lor străvechi privind augusta triadă a zeităților stelare, în sec. al IX-lea înainte de Cristos, regii lor își atribuiau o descendență divină și purtau un colier ce aveau la mijloc un corn al Lunii iar de o parte și cealaltă a lui un inel ce conținea o cruce, emblema Soarelui și o stea, emblema lui Venus (...). Creștinii au considerat crucea, emblema Soarelui, musulmanii o păstrează cu grijă pe cea a Lunii iar la evrei steaua (lui Venus) servește la decorarea sinagogilor scria Svante Arrhenius în "Destinul stelelor" ("Le destin des étoiles", 1921). Tot el face o paralelă între Venus la babilonieni, adică divinitatea luminoasă Ishtar și figura plină de bunătate a Fecloarei Maria din religia catolică. Probabil că nu este întîmplător faptul că în calendarul catolic cele două luni dedicate Sf. Fecloarei Maria - luna mai și luna octombrie - se suprapun aproape în totalitate peste cele două zodii - a Taurului și a Balanței - guvernate de planeta Venus, adică de zeița Ishtar cea bună și plină de milă și solicitudine în fața nevoilor omenești.

MIRACOL SI SENSURI

Iubirea de cunoaștere este un miracol pentru că iubirea în sine este un miracol. Și nimeni altul nu ne-a dezlegat ochii minții, nu ne-a umplut ființa cu atita fluid al voinței de a înțelege, de a străbate ritmurile Universului ca Isus. Atmosfera biblică este cea mai fertilă atmosferă a înțelegerii și cuprinderii adevărului, cea mai consacrată intimității lui. Reputatul arheolog Nelson Glueck care a scormonit mulți ani relicvele Orientului Mijlociu afirma cu totală hotărâre; "se poate declara categoric că nici o descoperire arheologică nu a contrazis nici o referire biblică. Dimpotrivă zeci de săpături au confirmat exactitatea detaliilor declarațiilor istorice ale Bibliei... "Înmulțind exemplele cu numai câteva, altele dintre cele mai reprezentative, cum ar fi exactitatea descrierii orașului Ninive, atestată de istoricul și arheologul Austen H. Layard, a fântinii Betezda, făcută de sfântul Ioan, a orașului Corint transmisă de sfântul Pavel și a tuturor săpăturilor din Palestina confirmate și de Millar Burow ne convingem că nu ne rămâne decât să culegem rodul uriașelor resurse de adevăr pe care le conțin Sfintele Scripturi.

În Thalita Kumi am încercat să descifrăm valoarea restituirii începutului vieții, a judecăților sintetice (logica invenției), a devenirii și redevenirii etc. Latura altor calități, în limitele cunoașterii raționale și apofatice (cu toată ființa) am dori s-o cuprindem în Învierea fiului văduvei din Nain. Această minune plină de nesfârșire în înțelesuri este relatată de evanghelistul Luca în capitoul 7 versetele 17 - 23.

Isus se îndrepta spre așezarea Nain aflată la sud est de Nazareth. La intrarea pe porțile acestui oraș întâlnește o biată văduvă căreia îi murise singurul copil hărăzit de Dumnezeu. Un fiu nu e numai rodul iubirii ci și rostul iubirii. E călăuza voinței de a trăi. E semnul prezenței în eternitate. Femeia îl crescuse cu greu, împovărată de obida sărăciei, de neliniștile clipelor. Prezența acestui urmaș îi inunda sufletul cu lumină oridecâte ori mihnirile se incolăceau în pragul casei ei. Acum își ducea pe ultimul drum unica mare bucurie, singurul sprijin. "Cel ce suferă singur suferă mai mult" spunea Shakespeare în Regele Lear. Iar suferința sufletească este întreită. Ea afectează fizicul, intelectul și spiritul. Durerea unei văduve are chipul neantului și sensul Îmbrățișării dintre nesiguranța clipelor și statornicia mihnirilor. Văduvia însăși e o stare a hazardului ce se conjugă cu renunțările și lipsurile. În traiectoria văduviei precumpănește declinul, ros-

togolirea și temerea. Văduvia este izolare, dezagregarea conținutului social al vieții. Asemeni unei călătorii triste spre marginea îngăduințelor celor mai palide ale existenței. Pierzindu-și copilul văduva din Nain nu se mai putea privi în sine decît pentru sine nu și pentru urmași, nu și pentru lumea din preajmă.... Orice miracol tulbură firea noastră, extinde intimitatea mirării, ne obligă să acceptăm imposibilitatea descompunerii fenomenului în esența și componentele sale. Miracolul dislocă sensurile, simbolurile și realitățile. E o dis - jungere cum ar fi spus Noica, o intrare în interiorul unei stinci fără ieșire. Condiția noastră de muritori are doar parțial dreptul de a dezlega "unitatea sintetică" a tainei. Oricît de imens ar fi orizontul miracolului el nu poate fi întrezărit de rațiune decît în segmente infime, pline de ceață. Numai cu ajutorul unei credințe adînci și curate izbutim probabil să conturăm prin etape succesive înlănuirea cauzelor și a unor arii din universul efectului. Rivna de a descifra incifrarea unui miracol e omenească. Gîndul ce se înalță spre înțelegerea lui aproape că induioșează prin mărșălașia lui. Aproape că se limpezește, că își evocă seninătatea grăunțelii care-l germinează. Dar oricît ar fi de viu acest gînd omenesc el rămîne îngropat în neputință. El nu poate atinge decît una din cele două fațete ale oricărui miracol: Efectul. Cauza cu infinitele sale tensiuni lăuntrice se pierde în sine. Se învelește în întunericul inaccesibilității minții omenești. Secretul cauzei zace încrustat în undele timpului. El luminează efectul întunecîndu-se pe sine. Dar orice "efect" are particularități și sensuri. Ne descumpănim în fața unora din ele dar desprindem logica interioară a altora. Acesta e și rolul psihotronociei: să descopere legile și rosturile unor fenomene neobișnuite a căror cauză nu poate fi nici schițată, nici desenată prin datele fizice și biologice cunoscute. Pentru a spicui cite ceva din arborescența acestor "anomalii" parapsihologia face statistici, inventariază repetabilitatea, identitatea sau asemănările. Lasă legile fizice să se "compromită" pentru a vedea motivele ce le fac inoperante, care le obligă să nu mai acționeze "legic" și "logic". Intersectînd aceste planuri ale Efectului, sensul învierii fiului văduvei din Nain are cel puțin alte două valențe ce completează pe cele ale învierii ficei lui Iair: singurătatea și mila. Pe lîngă transformarea cadavericului în "bios" ce răstoarnă toate legile biologice și care pare a scoate adîncurile la suprafață pentru a cobori suprafața în adîncuri această minune, readuce în neantul sufletului văduvei o neistovită lumină solară ce-i dezgolește toate rosturile mari ale acestei

vieți. La fel ca o apariție violentă, neașteptată, a unui răsărit, o vîlvătaie în mijlocul unui întineric dens. O dimineată proaspătă, fermecătoare într-un suflet îndurerat și însingurat. Însingurarea e o delimitare a vieții. O împingere a sinei în mediul ei intim. O rupere de seminii. Clausturare. Adormire. Alipire de apatie, de nonvoință. Victoria inerte statice asupra biografiei. Asupra timpului și spațiului social. Singurătatea e povara neidentificării cu lumea. Desprinderea de "spiritul vieții". Uniformizare. Întreruperea ritmului social. Anularea timpului colectiv.

Fără indoială însingurarea ne poate adînci în noi înșine, ne poate înălța; ne poate prileji meditații prin care descoperim cîte ceva din ordinea și ordonările spiritului. Prin solitudine, adîncim înțelesuri, dăm de urma a ceea ce se ascunde în Intru-îl lucrurilor, dar niciodată nu ne vom îmbiba de visele și aspirațiile semenilor, de nevoile lor, de închiderile lor intime sau tainice. Prin aceasta ne vom dovedi absența de la datorile sociale cu care și prin care Dumnezeu încearcă să valorizeze umană cît și partea de divin din noi înșine. Omul prezentului nu mai poate rămîne în stadiul lui incipient, Adamic, acela de simplu decor al Universului. El nu mai are dreptul să se proiecteze numai pe sine în sine, ci trebuie să devină dubitativ, să se compare, să se sporească prin ceilalți. Omului acestui secol i se consacră magistrala lucrare cerească a concordiei. El trebuie să se smulgă din ipostază Adamică pentru a deveni Mesianic. Un om care să-și poată determina finalitatea, să participe reverențios la spiritualizarea lumii, să "dea sens uman Universului" cum spunea Miguel de Unamuno. Omul mesianic și aparține și numai în măsura în care aparține semenilor din jurul său. De aceea Isus o scoate pe văduva din Nain din singurătate. De aceea îi umple din nou existența, îi redă bucuria firii de a fi alături de firi.

De aceia viața de familie ne apare prin această minune o autentică și reală contopire a "individualului" cu "generalul", o anume osmoză între ființele Universului. Ieșirea din tunelul îngust al vieții personale ne este minunat relevată de Giovanni Papini într-un superb pasaj din lucrarea *Storia di Cristo*: una donna sola, senza un uomo. Senza marito, senza figliolo, senza un aiuto, un appoggio, un solievo (aveva qualcuno da potersi sfogare, da potergli raccontare, almeno da piangere insieme)... Gesu ebbe pietà di quella madre"... o femeie singură fără un bărbat. Fără soț, fără fiu, fără un ajutor, fără un sprijin (a avea pe cineva care să o susțină căruia să-i poată povesti sau cel puțin să plîngă împreună)... Lui Isus i s-a făcut milă de acea mamă... Marele scriitor italian evidențiază o nouă determinare a acestui miracol arătînd umanității că experiența văduvei devine măsura uneia dintre cele mai superbe componente ale sufletului omenesc: mila. Mila față de toți însingurații lumii. Față de toți cei ce nu au pe umărul cui să plîngă, față de cei ce nu au cui să-și povestească durerea sau mîngîierile. E cumplit să fii singur. Să nu ți se răspundă nici la soapte nici la urlete. Să nu te însoțească nimeni cînd viața te aruncă în ape cu valuri furioase ori în păduri cu haite de lupi. Din acest unghi miracolul învierii fiului văduvei din Nain are o complexitate aparte, este acoperit de un mister ce țîșnește din circumstanțe limpezi și senine. Întimplarea învierii pare naturală ca viața. Firească, fluidă, impredictibilă. Isus se

îndreptă spre porțile orașului aflat la 11 km departe de Nazareth. În față se profila muntele Tabor. O colină calcaroasă, înaltă de 300 de metri față de cîmpia Esdrelon care o inconjoară. Aproape de porțile acestui oraș numit Nain sau Nain, Isus întâlnește cortegiul funerar al fiului văduvei. Sicriul cu corpul neînsuflețit al tînărului era purtat pe brațe de un grup numeros de flăcăi. Mama îndoliată a celui mort plîngea în hohote. Era o femeie sărmană căreia îi murise soțul iar acum își conducea pe ultimul drum pe unicul ei copil. Plîngea cum plîng toate mamele acestei lumi. Înfășurată în aura înălțătoare a iubirii materne. Plîngea cum numai mamele plîng căci numai ele au această putere de înfiorare a vieții prin lacrimi. Sensul lacrimilor se îngemănează cu sensurile grave ale existenței: durerea și bucuria. Isus s-a apropiat de zbuciumata femeie. I-a privit ochii. Adîncul lor. I-a văzut - prin ei - furtuna din suflet. Ghiața din inimă. Viscoul din cuget. A văzut toată zbaterea din lăuntrul ei. Întotchierea gîndurilor despre singurătate, despre bătrînețe. I s-a făcut milă. Mila e deopotrivă divină și omenească. Apoi cu voce luminoasă, blindă, caldă îi șoptește: "Nu plînge!" Glasul Fiului omului li s-a părut celor din preajmă o coloană de foc odihnitor. Foc ce încălzește lumea în țerioară a oamenilor. Nu plînge! Și Isus și-a îndreptat privirea spre cel mort. I s-a adresat ca și cum ar fi fost viu. În modul cel mai firesc posibil: "Tineri ție îți zic scoală-te"! Și mortul s-a sculat. A ridicat ochii spre cel ce i-a reaprins jăratecul vieții, cel ce a reșezat temeiurile firii în însăși făptura morții. Încă odată Mintuitorul a tulburat întregul ritm social de pe teritoriul Siriei. Să repui în mișcare miliarde de celule moarte într-o fracțiune de secundă e intradevăr dincolo de limitele puterii de înțelegere umană. O asemenea minune dezlănțuie cascade de răsturnări ale logicului, ale firescului, ale normalului. E ca și cum în fața noastră, pe o cîmpie ne-am trezi deodată cu o pădure de arbori seculari. Ca și cum dintr-un bob de mac ar țîșni un munte ori un soare de dimensiune reală. Acesta e miracolul. Un izvor de fenomene ce sfidează rațiunea. Un șuvoi de efecte "fără" cauze. În fața unor asemenea evenimente cum poate reacționa biata noastră cunoaștere. Ce-i rămîne rațiunii de făcut? Să recunoască propria-i nimicnicie. Încrămenirea într-o lume tridimensională înconjurată de un univers înfinit în pluridimensionalitatea lui. Pe semne pentru că însăși timpul nostru e provizoriu. E determinat de calcule matematice pe care nu le cunoaștem și nu le vom cunoaște pentru că îi aparțin doar lui Dumnezeu. Sînt calculele rațiunii divine în fața cărora micimea noastră este aproape absolută. -În esența naturii sale atît de trecătoare omul trebuie să dea neconținut multe tircoale fenomenelor ne-cunoscute, să le disece parcelă cu parcelă, să scoată din subteranul lor tainic tot ceea ce îi îngăduie Creatorul Lumii. Dar ce anume poate scoate la lumină judecata noastră din miracolul învierii fiului văduvei din Nain. Cite ASPECTE ALE ACES- TUI FENOMEN PARANORMAL se pot "transcrie" pentru a deveni accesibil unui cît mai mare număr de semeni ai noștri. La o primă evaluare ni se deschid două drumuri: singurătatea despre care am vorbit și mila în plînătatea căreia, în universul căreia, vom încerca să pătrundem nu înainte de a sublinia adevărul că de două mii de ani acest sentiment împovărat de noblețe

iradiază, reverberează în toate sufletele în care licăresc și irizează scintile divine. Poate unicul sentiment ce ne detașează cu adevărat de toate celelalte viețuitoare și care ne atestă dubla apartenență: a "gliei" și a "cerului". Mila ne face buni. Ne face iertători. Ne dă liniște. Ea coboară în noi blindețe cerească. Ea e surisul sufletului, e parfumul rațiunii. Mila, aidoma durerii, aduce în ochi lacrimi purificatoare, lacrimi prin mijlocirea cărora colțurile cele mai întunecate ale cugetelor ni se umplu de lumină. "Mila și bunăvoința constituie viața credinței" constatare în vremea lui, marele om de știință Emmanoil Swedenborg, iar Baruch Spinoza încă și mai înainte dăltuise în piatra eticii umane ideea că "Dumnezeu fiind unitatea tuturor ființelor aparente în ființa reală, în această UNITATE găsim dreptatea, mila și morala". Și tot această unitate ne dă și măsura tilcului social al vieții, la care văduva din Nain este readusă și reintegrată prin reconstituirea, fie și parțială a familiei sale. Pentru că de acum înainte avind și copilul văduva nu va mai duce singură crucea pe drumul Golgotei vieții. Alături de ea se va găsi mereu un Simon din Cyrena care va prelua povara. Reinviindu-i fiul Isus a reconstituit întregul țel matern al existenței femeilor.

Departa de a epuiza toate sensurile majore ale acestui miracol săvârșit de Mintuitorul nostru nu putem încheia înainte de a mai lăsa să cadă încă vreo câteva accente măcar asupra celor două atribute ale învierii din Nain. În naufragiul clipelor noastre pe pământ mila și însingurarea ni se strecoară în cugete ca două raze aurii emise de însuși Fiul lui Dumnezeu. Dorind să cunoaștem și să analizăm rostul solitudinii ne vom da seama, vom înțelege mai bine micimea noastră vis a vis de măreția necuprinsă a Creatorului Universului. Interiorizându-ne, măsurind ritmul singurătății ne putem scutura de iama orgoliului, putem ucide în noi zloata infatuării, ne putem induce o stare de încremenire, de frică, în fața neantului. În același timp mila înalță, înmugurește altruismul, apropie armonia și odată cu ea Eternitatea. Mila e singurul sentiment ce dă scop solidarității umane care la rându-i zăgăzuiește răul, oprește războaiele, sporește în ochii

minții noastre binecuvîntarea vieții.

Acestea ar fi doar câteva din fațetele moral sociale ale evenimentului din Nain. Mai rămîn însă infinit de multe alte întrebări răscolitoare prin care am putea proiecta gloria dăinuirii drept prefață a integralității vieții și morții dar mai ales a rostului lor pe pământ: de ce oare voința divină a lui Isus s-a concentrat numai asupra faptelor pozitive, a energilor pozitive? De ce a înviat trei oameni din moarte și a făcut atât de multe și fantastice vindecări deși a fost prigonit și izgonit în mod barbar? Sint oare aceste întrebări ce trebuiesc adresate numai Teologiei sau și Psihotronicii a cărei rivnă de a pătrunde în câteva din alcătuirile UNITĂȚII Universului se vedește din ce în ce mai pură și mai onorantă.

LUDMILA LA BUCUREȘTI

Prezența în capitală, pe cheltuiala parlamentului din Chișinău, a vindecătoarei din Kiev, Ludmila Gherasimova, a accentuat în cadrul unor membri ai redacției noastre inerția și rezonanța paradoxului pe care îl presupune însănătoșirea unor organe și țesuturi bolnave ÎN NUMAI CITEVA SECONDE. Complexitatea acestor fenomene lasă deschise încă multe puncte de vedere, numeroase unghiuri din care ar putea fi interpretate. Privindu-le, de pildă, din punct de vedere al "configurațiilor spațio-temporale în sistemele biologice", e firesc să includem ipoteza "biogravităției ca fundament al specificității acestor configurații". Dacă ne oprim asupra suportului fizic al vindecărilor spontane, nu avem dreptul să evităm transferul de energie, pus în evidență încă din 1975 printre alții de J.C. Marinho din Brazilia cu ajutorul fotografiilor de tip Kirlian sau chiar prezența unor procese de psihokinezie moleculară mai ales că asemenea procese în materia inertă au fost detectate cu ajutorul luminii polarizate în 1974 - 75 de către B. Herbert din Anglia. De reală importanță ni se pare punctul de vedere al "secretarului spiritualității umane" cum a fost numit Mircea Eliade, conform căruia oamenii de factura Ludmillei mai au încă puterea de a ANULA TIMPUL PENTRU A SE ÎNTOARCE ÎN CLIPA MARELUI SPECTACOL AL CREAȚIEI ȘI CA ATARE CUNOSCÎND CAUZELE LUCRURILOR LE DESCOMPUN ȘI LE

ANULEAZĂ CA PE UN SIMPLU MECANISM DE CEASORNIC.

Aria supozițiilor poate fi extinsă foarte mult pentru că probabil niciăieri în natură percepția binomului CAUZĂ - EFECT nu are o astfel de dimensiune ca în vindecările miraculoase. Factorii presupuși a intra în competiția modificărilor fantastice implicate de eradicarea subită a unor patogenii fie că e vorba de originea lor mentală fie că aparțin unor consecințe virotice or microbiene, în prima categorie incluzind autosugestia (păcatul), ne obligă să pomim de la nivelul celulei. Lupta dintre celulele sănătoase și cele bolnave este în ultimă instanță un "război al radiațiilor", spunea încă din 1925 Lakovsky în cunoscuta sa lucrare "Originea Vieții". Cine nu știe azi că o celulă nervoasă umană emite radiațiile infraroșii Lambda de la 9 la 48 microbi iar țesuturile embrionare și cele ale tumorilor maligne au un grad de radioactivitate mult mai înalt, ultravioletele lor ajungînd pînă la 334 de microni. Dacă mai amintim și despre "terapia aurei", ori despre "efectul citopatic în oglindă", tratat într-un articol din numărul trei al revistei noastre, e de la sine înțeles că spectrul cauzal de care ar trebui să ținem seama în cazul "personalității bioenergetice" a doamnei Ludmila G. e foarte larg. Publicăm deocamdată doar 2 articole despre această minunată mesageră a binelui sufletesc și biologic.

"Reiki este adevăr și dreptate" Hawayo Takata.

Reiki, ca energie vitală universală (Rei, energie universală; Ki, energie care întreține viața) a fost cunoscută de milenii în Tibet și apoi sub diferite denumiri, la chinezi: Chi ; la hinduși Prana; la incași Mana; la egipteni Ka; la huroni Oki; iar în timpurile moderne a devenit Orgon pentru Wilhelm Reich, energie Od la Hans Reichenbach, Energie vitală pentru Ferson, Energie X la L.E.Ecman, energie biocosmică la O.Brunler, energie telurică la G.Kieser și exemplele pot fi continuate.

Secole de-a rîndul știința folosirii ei, a fost secretul conducătorilor. Abia în cel de al IXX-lea secol Dr. Mkao Usui capul unei școli creștine din Kioto a descoperit-o descifrind un manuscris vechi de 2500 ani. Continuatorii săi Dr. Chijiro Haiashi, Hawayo Takata, apoi P. Lei Furmoto și apoi Dr. Barbara Wqber Rey au popularizat metoda reiki înființând American Reiki Association, apoi Reiki Alliance. La ora actuală funcționează filiale reiki în toate țările vest europene cu scopul de a pregăti terapeuți.

Sistemul reiki este numai cea mai simplă și naturală metodă de utilizare a acestei energii în scopuri terapeutice dar este și cea mai ușor de învățat. Bolnavul primește prin intermediul terapeutului un plus de energie vitală, care reinvigorează, potențează trupul, sufletul sau organul bol-

REIKI-ENERGIA CARE VINDECA

nav, imprimindu-i o mare voință de viață, îndepărtînd blocajele de energie, stabilind un echilibru psihic și energetic care favorizează vindecarea.

"Cele mai bune metode sînt acelea care ajută energiei vitale să-și reia lucrările de vindecare", scria Paramhasa Yoganada, subliniind că boala are drept cauză o diminuare a acțiunii energiei vitale.

Trecînd peste această scurtă dar necesară prezentare, mă voi opri mai mult asupra laturii practice a metodei reiki fără nici o îndoială, de real interes pentru mulți cititori.

Terapia Reiki este una de contact. Terapeutul acesteia se constituie un fel de releu între energia reiki din cosmos și bolnavul în care o introduce prin miini.

Cine poate fi terapeut reiki?

În principiu oricine, deoarece fiecare ne-am născut cu energii reiki și facem schimb permanent cu energia universală, dar ca să devii un releu, respectiv să recepționezi mai multă energie reiki decît ai nevoie și ca să o poți transmite altuia la anumite ore sau în flux continuu, trebuie îndeplinite o serie de condiții.

- Să fii conștient și convins de existența energiei reiki.

- Să iubești oamenii așa cum sînt și să te dedici alinării suferințelor lor.

- Să ai un bun echilibru psiho-moral. Să fii sănătos.

- Să începi practicarea metodei reiki cu răbdare și perseverență, fără a fi nerăbdător și ambițios ca să obții rezultate imediate.

- Să fii lipsit de gînduri și sentimente negative (invidie, ură, dușmănie) fiind știut că acestea nu numai că modifică în mod negativ energia reiki, dar o și blochează (gîndurile rele nu se pot exprima decît într-un trup și suflet bolnav).

Dr. Mikao Usui dă următoarele principii de viață:

"Tocmai astăzi să nu fii supărat

Tocmai astăzi să nu fii îngrijorat

Stimează-ți profesorii, părinții și pe cei vîrstnici

Cîștigă-ți piinea cîstit

Fii mulțumit cu tot ce-ți vine"

După cum se vede greutate se găsește în realizarea acestor condiții morale, care implică timp, sacrificii materiale și renunțarea la o serie de plăceri. În Occident deși, sînt destui care au absolvit cursurile reiki, sînt puțini aceia care reușesc să aplice cu rezultate pozitive metoda reiki.

Continuare în nr. 5 al revistei

În jurul nostru și în jurul planetei există o atmosferă proprie în care bintuie fluxuri de radiație necesitate de organele de simț. Oamenii de știință au depus multe eforturi pînă ce au pus la punct o seamă de aparate fizice ultrasensibile cu ajutorul cărora, azi putem stabili existența acestor fluxuri nevăzute și neuzite de ochii și urechile omului.

Biocimpuri mistice probabil nu există, așa cum se lasă tentați să afirme unii oameni, ci cimpuri fizice reale ale ființelor vii. De aceea și nu întimplător – omul este comparat cu un univers viu.

Așa cum, radiațiile unor stele îndepărtate la distanțe astronomice de noi, permit aprecierea, proceselor ce se petrec acolo, tot așa și radiațiile proprii omului, pot "descrie" ce se petrece în el fără a-l atinge. Cu alte cuvinte, se obțin cele mai prețioase informații de la distanță cu ajutorul unor aparate ultrasensibile sau cu "receptoarele" extrasenzoriale cu care sînt dotați unii oameni.

Medicina tradițională și fiziologia subapreciază deocamdată posibilitățile acestor metode. În afară de diagnosticarea din timp, cred că se va deschide și perspectiva colaborării unor aparate sensibile pentru fizioterapie.

O altă situație care dă "aripi parapsihologiei" este cea în care calitățile extrasenzoriale – privite din unghiul științei și în nici un caz din cel al supranaturalului – se manifestă la diferiți oameni sub cele mai diverse forme.

Astfel, stabilirea unui diagnostic fără nici o auscultăție, fără anamneză doar după fotografia unui bărbat pare incredibilă și totuși este adevărat. Misticism? Coincidență?

În orice trebuie implicată prezența biocurenților cimpului magnetic, parapsihologiei, capabile să perceapă cele mai insesizabile fenomene.

Pentru mulți explicabilul pare inexplicabil intrucit oamenii, inclusiv unii savanți, apreciază un fenomen sau

O ȘTIINȚĂ A VIITORULUI-PARAPSIHOLOGIA

altul pe baza posibilităților proprii ce nu reflectă (și nici nu pot să reflecte) toate posibilitățile de care dispune omul în genere.

Iar această credință în infailibilitatea propriului punct de vedere ne face să batem pasul pe loc.

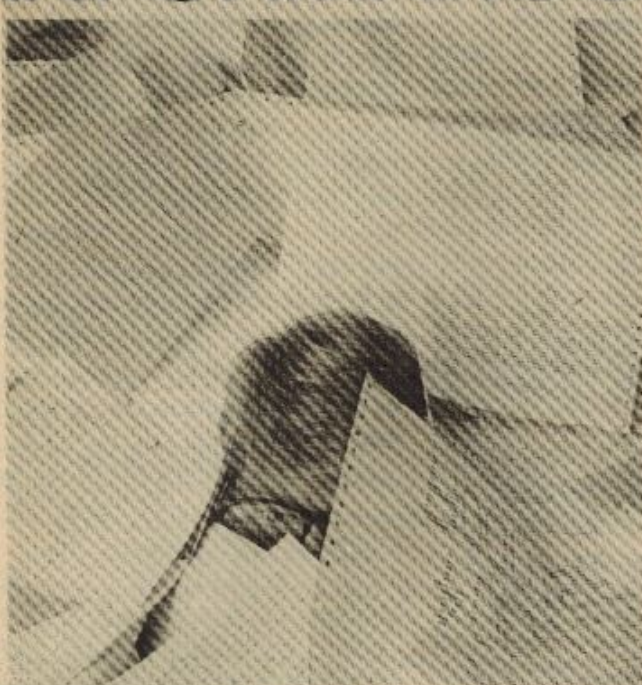
Deocamdată există rezultate, întimplări, cazuri concrete, dar care nu sînt elucidate de știință, intrucit limita cunoașterii nu a fost atinsă. Cu siguranță că în viitor știința va descoperi calea spre adevăr drept pentru care pentru acest domeniu trebuie să existe o conlucrare cu medicina, pentru efectuarea unor experiențe serioase. În acest context e necesară precizarea că tămăduirea nu trebuie să se substituie medicinei.

Intrucit exploatarea funcționării sistemului nervos central, la om, încă la început, este aproape imperioasă aflarea mecanismului citirii gîndurilor, al sugestionării mirosurilor (în care subiectul după preferințele sale de miros, constată în urma sugestionării că anumite obiecte: baticuri, poșete, bloc-notes-uri și altele încep să capete mirosul specific de parfum sau colonie).

Mesajele generate de cimpurile electrice, magnetice, de radiațiile termice ale organelor interne, de radiațiile infraroșii ale suprafeței corpului, de hemiluminiscentă optică, de semnalele acustice, precum și modificările compoziției chimice ale mediului ambiant în care trăiește omul, sînt studiate cu atenție de colective interdisciplinare de oameni de știință.

Radiațiile proprii ale unui om fac posibilă detectarea unor imperceptibile afecțiuni ale organismului iar o parte din radiațiile invizibile cu ochiul liber captate special apar pe ecranul unui display într-un joc multicolor a căror prezență, convențional, indică temperatura în diferite puncte ale organismului. De asemenea fotografierea hărții radio-termice a creierului arată pe ecranul displayului un tablou complicat al distribuției temperaturii acestuia în timpul somnului hipnotic. Pe cadrele filmate, care se schimbă continuu, se văd procesele tainice din cel mai sfînt dintre sfînții organismului-scoarța cerebrală.

INFORMATICO

De asemenea cauzabilitatea proceselor intime care la prima vedere crează impresia unor evenimente misterioase, supranaturale, mistice, oferă unor oameni fără a li se afecta integritatea corporală ori să prevadă acțiuni de viitor (prezicere sau clarviziune) sau să comunice la distanță cu persoane pe care nu le cunosc (telepatia).

Pentru exemplificare este cunoscut cazul doctorului Kașpirovski Anatoli din URSS care în cei 25 de ani de practică medicală a simțit și a consultat peste 800.000 de persoane și a făcut 1600 de demonstrații cu metodele sale în fața unui numeros auditoriu. Acest doctor a putut genera și obține totodată stări de hipnoză pentru diverși subiecți în diferite ipostaze.

Evident, astfel de performanțe extrasenzoriale sînt rezultatul unor asidue și îndelungate forme de concentrare și destindere dublate de calități native remarcabile. Influența psihicului diversilor săi pacienți prin metoda sugestionării a permis efectuarea de anestezii la distanță prin intermediul televiziunii pentru ca aceștia ulterior să fie duși la diverse intervenții chirurgicale (extirparea de tumori ale glandelor mamare, operații ortopedice complicate ș.a.).

Tot cu ajutorul sugestiei s-au făcut cure de slăbire (tratamente împotriva obezității) acționindu-se asupra fiecărei persoane într-un anumit fel cunoscut numai de doctorul Kașpirovski A.

Un alt exemplu este cel al unui inginer care (supus unui experiment făcut de un ziarist) a demonstrat calități extrasenzoriale deosebite, uimitoare. Astfel, ziaristul se gindea (după care scria pe o bucată de hirtie, fără a comunica cele scrise) la niște scriitori cunoscuți. În această situație "citatul" stabilea după o perioadă scurtă

de timp acolo unde era cazul motivul și împrejurările morții poetului sau prozatorului la care se gîndise ziaristul.

De asemenea tot acest om cu calități extrasenzoriale putea să stabilească aproape fără greș, după o fotografie, dacă respectiva persoană, victima unui act criminal, mai este sau nu în viață.

În prezent se încearcă de către oamenii de știință prin această biodiagnoză să se afle și locul celui dispărut.

Aceste cîteva exemple bulversează la ora actuală mintea oamenilor de știință care vor să stabilească niște conexiuni între procesele psihice, biologice și fizice.

Se știe că organismul uman este un uriaș depozit farmaceutic căruia trebuie doar să știi să-l găsești cheia iar creierul este un mecanism extrem de complicat, un adevărat computer biologic, unde se păstrează ca într-o bancă de date, și informații despre starea sănătății întregului organism. În momentul decuplării conștiinței prin diverse metode parapsihologice se produce o relaxare și creierul începe să acționeze în direcția părților bolnave.

Creierul uman deține și fondul informațiilor genetice (moștenite) și al informațiilor culese pe parcursul existenței sale de la naștere și pînă la moarte, compartimentate într-o adevărată "bancă de memorie".

O parte din informațiile "băncii de memorie" sînt preluate la naștere de proprii noștri copii sau transferate altora (copii sau adulți) printr-un mecanism încă indecifrabil.

CÎND SE PRODUC MOARTEA ORGANISMULUI INDIFERENT CUM ȘI DIN CE CAUZE DEJA O MARĂ PARTE DIN ACEST VOLUM DE INFORMAȚII AL "BĂNCII DE MEMORIE" A APUCAT SĂ PLECE ÎN VIITOR.

De aceea avem uneori senzația că vedem anumite lucruri, locuri sau persoane cunoscute sau auzim și simțim anumite sunete sau stări pe care le-am trăit undeva, cîndva.

Să fie vorba oare de subtilitatea unor fenomene al căror suport științific încă nu este descifrabil? Sau pur și simplu ipoteza științifică este adevărată? Sau bijbiiala omului de știință precum și limita lui de cunoaștere ajunsă la un anumit prag crează în mintea și sufletul său pe moment această acceptare, acest unic tirg al conștiinței sale cu mările necunoscut numit **PARAPSIHOLOGIA!**

Ing. Gabriel I. Năstase

Existența unor lumi paralele ca și a coexistenței timpurilor a început să ne tulbure din ce în ce mai mult, să ne scoată din liniaritatea "normalității" cunoașterii să ne plaseze dincolo de mirajul ferestrelor sistemului solar. Ideea unor astfel de paralelisme într-o ipostază unitară și pluricordă a Universului pare a se lumina tot mai intens nu numai prin datele astronomiei moderne dar și printr-o reluare exhaustivă a citirii textelor biblice a căror veridicitate

lată de ce am considerat interesantă optica doctorului **CRISTIAN NEGUREANU** în articolul de mai jos.

Chivotul și efodul descrise în Vechiul Testament au semnificația unui obiect de cult în

în năzuința supremă a comuniunii cu fiii săi pămîntești: Dumnezeu personal îi înminează lui Moise o "MĂRTURIE" pe care îi cere să o pună în chivot unde erau și doi heruvimi de aur care aveau probabil rolul de a capta mesajele transmise.

După construirea chivotului, în același capitol 25, versetele 21-22 sînt scrise următoarele: "Să pui capacul ispășirii pe

chivot, și în chivot să pui mărturia pe care ți-o voi da.

Acolo Mă voi întîlni cu tine, și de la înălțimea capacului ispășirii, dintre cei doi heruvimi așezați pe chivotul măturiei, îți voi da toate poruncile Mele pentru copii lui Israel".

În Cartea Numeri (tot din Vechiul Testament) capitolul 7:

CHIVOTUL

este subliniată de tot mai multe atestări științifice: orașul portuar Salomon a fost, de pildă, descoperit după indicațiile din Regi 9.26 - 10.22, asirologul Theophile Pinches demonstrează că Biblia are dreptate cînd spune că Baltazar a fost ultimul rege al Babilonului și nu istoria care susținea cîndva că acesta a fost omorît de Mezi și Persi. Cit despre mandilionul din Edessa - giulgiul în care a fost învelit trupul mort al lui Isus - studiat cu analizatorul de imagini al NASA, V - P - 8 acesta confirmă toate datele citate

de Matei 27.29.50.32.,
de Marcu 15.17.20.21.
Ioan 19.2.30.3.34.
de Luca 23.46.23.26 etc,
etc.

LUMI PARALELE

cazul primului și a unei componente vestimentare a Marelui Preot în cazul efodului. La o analiză mai atentă a textelor Biblice însă, ele par a releva o destinație mult mai complexă și aproape

EFODUL

neverosimilă pentru acele epoci îndepărtate - posibile stații de emisie recepție folosite de conducătorii militari și religioși ai evreilor pentru comunicarea cu Dumnezeu.

În Capitolul 25 din Cartea Exodului, Dumnezeu îi cere lui Moise să construiască chivotul comunicîndu-i și toate datele necesare pentru realizarea acestuia, ce va avea aspectul unei cutii cu o lungime de 114,3 cm, 45,72 cm lățime și o înălțime de 45,72 cm. era din lemn de salcim, poleit cu aur curat.

În același capitol, în versetul 16 libertatea faptei și a cugetului divin ni se înfățișează

și SLAVA

89 se spune: "Cînd intra Moise în cortul întîlnirii ca să vorbească cu Domnul, auzea glasul care-i vorbea de pe capacul ispășirii care era așezat pe chivotul măturiei, între cei doi heruvimi. Și vorbea cu Domnul.

Cartea 1 Samuel Capitolul 3 conține o altă referire prin care se construiește la fel de pur ideea de chivot: "Tînărul Samuel sluzea Domnului înaintea lui Eli (Marele Preot).

Samuel era culcat în Templul Domnului unde era

chivotul lui Dumnezeu. Atunci Domnul a chemat pe Samuel. El a răspuns: "Iată-mă!".

Și a alergat la Eli, și a zis: "Iată-mă. Căci m-ai chemat". Eli a răspuns: "Nu te-am chemat: întoarce-te și te culcă".

Samuel nu cunoștea posibilitatea de comunicare cu Dumnezeu prin intermediul chivotului. De aceea după ce se duce a doua și a treia oară la Eli, acesta dindu-și seama că Dumnezeu este Cel ce l-a chemat, îi spune: "Du-te de te culcă: și dacă vei mai fi chemat să spui: "Vorbește Doamne, căci robul Tău ascultă".

Elocvente sînt și versetele 18,37 din cap. 14 tot din Cartea 1 Samuel în care e descrisă folosirea chivotului într-o campanie militară îndreptată contra Filistenilor de împăratul Saul: "Și Saul a zis lui Ahia: "Adu încoace chivotul lui Dumnezeu!". Și Saul a întrebat pe Dumnezeu: "Să mă pogor după Filistenii? și voi da în mîinile lui Israel?" Dar în clipa aceea nu i-a dat nici un răspuns.

Cartea 2 Samuel Cap. 6 înfățișează transportarea chivotului precum și "Pedep-sirea" lui Uza care în momentul cînd chivotul se dezechilibrase a întins mina și l-a apucat, murind pe loc, chivotul fiind încărcat cu electricitate, asigurîndu-se astfel protecția lui în cursul campaniilor militare.

EFODUL În capitolele 28 din Cartea Exodului sînt date toate amănunțele referitoare la realizarea veșmintelor Marelui Preot. Astfel, era o mantie, un pieptar, o tunică, un brîu și

efodul care era "din aur, din fir albastru, purpuriu și cărămiziu, și de in subțire răsucit". Erau două astfel de bucăți unite la umăr și atîrnînd în față și în spate cu o piatră de onix pe fiecare umăr.

Dumnezeu îi poruncește lui Moise să pună pe acest efod un dispozitiv numit Tumim și Urim, care, vom vedea, că asemănător chivotului se folosea pentru a afla voia lui Dumnezeu. Tot Marele Preot avea pe cap și o mitră care în partea dinainte conținea o placă de aur (Levitic 8 : 7 - 9).

Ne vom folosi în continuare de cîteva exemple referitoare la modul cum era folosit acest dispozitiv aflat pe efod:

Numeri 27 - 21
- "Să se înfățișeze înaintea preotului Eleazar care să întrebe pentru el judecata lui Urm înaintea Domnului.

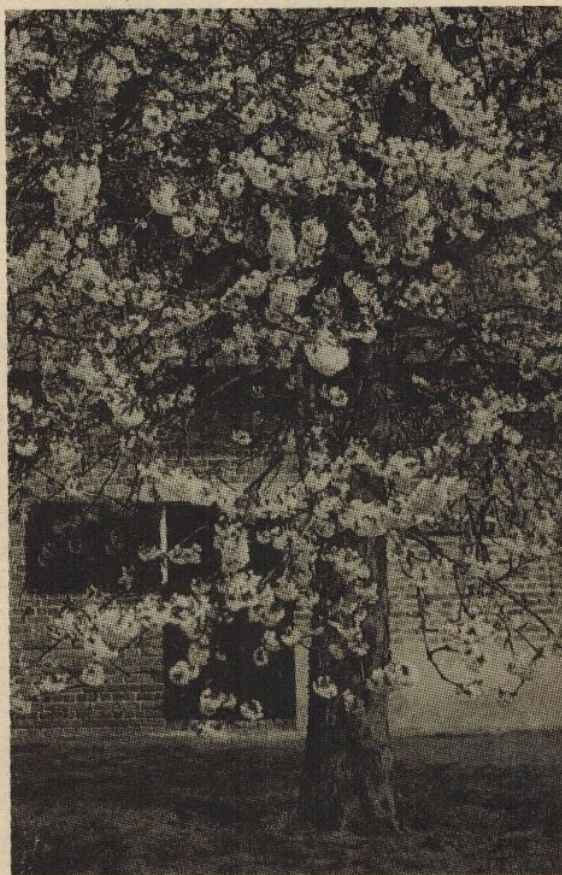
1 Samuel 14 : 3
- Ahia, fiul lui Ahitub, fratele lui I - Cabod, fiul lui Fineas, fiul lui Eli, preotul Domnului la Silo, purta efodul.

1 Samuel 23 :
6, 9, 12 - Asistăm la un veritabil dialog al lui David cu Dumnezeu:

Cînd a fugit Abiatar, fiul lui Ahimelec, la David în Cheila, s-a pogorit cu efodul în mină ... David luînd cunoștință de acest plan rău pe care-l punea la cale

Saul împotriva lui, a zis preotului Abiatar: "Adu efodul!" Și David a zis: "Doamne, Dumnezeu lui Israel, robul Tău a aflat că Saul vrea să vină la Cheila ca să nimicească cetatea din pricina mea.

Mă vor da în mîinile lui locuitorii din Cheila? Se vor pogori Saul aici, cum a aflat robul Tău? Doamne, Dumnezeu lui Israel binevoiește și descoperă lucrul acest robul Tău!". Și Domnul a răspuns: "Se va pogori".

David a mai zis: "mă vor da locuitorii din Cheila pe mine și pe oamenii mei în mîinile lui Saul? Și Domnul a răspuns: "Te vor da".

1 Samuel 30 : 7 - 8 - El (David) a zis preotului Abiatar, fiul lui Ahimelec : "Abiatar a adus efodul la David.

Și David a întrebat pe Domnul : "Să urmăresc cartea aceasta? O voi ajunge? Domnul i-a răspuns: "Urmărește-o, căci o vei ajunge și vei izbăvi totul".

Existența acestor două obiecte și utilizarea lor în sensul

prezentat mai sus presupune și prezența unor alte stații de emisie recepție situate în vecinătate, eventual pe unele dispozitive de zbor și bineînțeles prezența unor persoane inteligente care să le conducă.

Să nu părăsim răsfringerea binefăcătoare a evenimentelor în sublinierea acestor supoziții pe care nu-i exclus ca viitorul să ni le confirme mult mai concret.

Exod 13 : 21 -După ieșirea din Egipt a evreilor "Domnul mergea înaintea lor, ziua într-un stîlp de nor, ca să-i

călăuzească pe drum, iar noaptea într-un stîlp de foc, ca să-i lumineze, pentru ca să meargă și ziua și noaptea.

Exod 24 : 15 - 17 - "Moise s-a suit pe munte și norul a acoperit muntele.

Slava Domnului s-a așezat pe muntele Sinai și norul l-a acoperit timp de șase zile... Înfațișarea Slavei Domnului era ca un foc mistuitor pe vârful muntelui înaintea copiilor lui Israel".

O descriere relevantă a Slavei găsim în Cartea Profetului Ezechiel Cap. 1. La început profetul vedea un nor gros și un snop de foc care răspîndea de jur împrejur o lumină strălucitoare, în mijlocul căreia lucea ca o armă lustruită ce ieșea din mijlocul focului; această apariție fiind însoțită de un vînt năpraznic de la miază-noapte.

El mai distînge patru făpturi pe care le

denumeste Heruvimi, cu patru aripi, cu patru roți în mijlocul cărora niște "cărberi de foc aprinși ardeau iar ceva ca niște făclii umbla încoace și încolo printre aceste făpturi vii".

Aceste "făpturi" ar putea reprezenta trenul de aterizare și de decolare a Slavei a cărei descriere însumată în Ezechiel dezvăluie următorul tablou: "Deasupra cerului care era peste capetele lor, era ceva ca o piatră de safir, în chipul unui scaun de domnie, pe acest chip de scaun de domnie se vedea un chip de OM, care

ședea pe el. Am mai văzut iarăși o lucire de aramă lustruită ca niște foc, înăuntrul căreia era OMUL ACESTA, și care strălucea de jur împrejur. Ca înfațișarea curcubeului, care stă în nor într-o zi de ploaie, așa era și înfațișarea acestei lumini strălucitoare, care-l înconjura. Astfel era arătarea Slavei Domnului. Cînd am văzut-o am căzut cu fața la pămînt, și am auzit glasul UNUIA care vorbea (Ezechiel 1 : 26 - 28).

Deci Dumnezeu din Slavă îi vorbește astfel lui Ezechiel:

Ezechiel 3 : 11 - 15 - Du-te la prinși de război, la copiii poporului tău: vorbește-le, și, fie că vor asculta, fie că nu vor asculta, să le spui: "Așa vorbește Domnul Dumnezeu".

Și Duhul m-a răpit, și am auzit înapoia mea dirdiitul unui mare cutremur de pămînt: Slava Domnului S-A RIDICAT din locul ei.

am auzit și vijitiul aripilor făpturilor vii, care se loveau una de alta, uruitul roatelor de lingă ele, și dirdiitul unui mare cutremur de pămînt.

Cînd m-a răpit duhul și m-a luat mergeam amărit și minios, și mina Domnului apăsa tare peste mine (probabil forța antigravitațională).

Am ajuns la Tel-Aviv la robii de război care locuiau la riul Chebar.

Tot în Cartea lui Ezechiel în Cap. 11 : 22 - 24 există o altă descriere a funcționării ansamblului SLAVA - HERUVIMI - "După aceea, heruvimii și-au întins aripile, însoțiți de roți, și slava Domnului Dumnezeului lui Israel era sus deasupra lor, SLAVA Domnului S-A ÎNALȚAT

din mijlocul cetății, și s-a alezat pe muntele de la răsăritul cetății.

Pe mine însă m-a răpit Duhul și m-a dus iarăși în vedenie, prin Duhul lui Dumnezeu, în Haldea, la prinșii de război.

Daniel 9 : 21 - Pe cînd vorbeau, eu încă în rugăciunea mea, a venit repede în ZBOR IUTE OMUL GAVRIL.

Era deci posibilă și folosirea unor aparate individuale de zbor.

Daniel 10 - 5 - 6 - Am ridicat ochii, m-am uitat și iată că acolo stătea un OM îmbrăcat în haine de in, și incins la mijloc cu un briu de aur din Ufaz.

Trupul lui era ca o piatră dehricolit, fața îi strălucea ca fulgerul și ochii îi erau ca niște flăcări ca de foc: dar brațele și picioarele semănau ca niște aramă lustruită, și glasul tuna ca vuietul unei mari mul/imi.

Zaharia 5 : 1, 2 - am ridicat din nou ochii, și m-am uitat, și iată că era un SUL DE CARTE care ZBURA ... are o lungime de douăzeci de coți, și o lățime de zece coți.

1 cot = 0,30 m. Deci 6/3 m. Aceasta era probabil dimensiunea aparatului individual de zbor pe care-l folosea "OMUL GAVRIL".

Atrăgătoare dar învelite în taină sînt și două exemple din Noul Testament:

Luca 9 : 30, 31, 34 - 35 - Și iată că stăteau de vorbă cu El (Isus) doi bărbați: erau Moise și Ilie care se arătasera în Slava, și vorbeau despre sfîrșitul Lui, pe care avea să-l aibă la Ierusalim... Pe cînd vorbea el astfel, a venit un NOR și, i-a

acoperit cu umbra lui: ucenicii s-au spăimîntat cînd i-au văzut intrînd în nor. Și din nor s-a auzit un glas care zicea: "Acesta este Fiul Meu prea iubit, de El să ascultați".

Faptele Apostolilor 1 : 9 - 11 - Înălțarea lui Isus. După ce a spus aceste lucruri, pe cînd se uitau ei la El, S-a înălțat la cer, și un nor L-a ascuns din ochii lor...

Și cum stăteau ei cu ochii pironiți spre cer, pe cînd Se suia El, iată că li s-au arătat DOI BARBAȚI îmbrăcați în alb, și au zis: "Bărbați Galileeni de ce stați și vă uitați spre cer? Acest Isus care s-a înălțat la cer din mijlocul vostru, VA VENI ÎN AÇELAȘI FEL cum L-ați văzut mergînd spre cer.

Cărțile Vechilui și Noului Testament afirmă că scopul lui Dumnezeu este de a instaura PE PĂMÎNT "Împărăția veșnică" pe care o va da Fiului Său, Isus Cristos care va veni pe NORII CERULUI la sfîrșitul veacurilor.

Proorocii lui Israel și Ioan în Apocalipsă afirmă că

această apariție va avea loc în timpul unui MARE RĂZBOI purtat de mai multe țări contra Israelului. Deci acest război devastator VA FI CURMAT DE Dumnezeu, Fiul Său și îngerii care vor veni cu SLAVA și "NORII" CERULUI.

Ezechiel 39 : 21 - Dumnezeu afirmă: "Îmi voi arăta SLAVA între neamuri: și toate neamurile vor vedea judecățile pe care le voi face, și pedepsele cu care îi va lovi mina Mea.

Ezechiel 43 : 6 - 7 - Am auzit pe cineva vorbindu-mi din Casă și UN OM stătea lingă mine. El mi-a zis: "Fiul Omului, acesta este locul scaunului Meu de domnie, locul unde voi pune talpa picioarelor Mele, aici voi locui veșnic în mijlocul copiilor lui Israel!"

Lăsînd loc unor asemănări între îngeri și eventualii exponenți ai unor civilizații galactice nu cred că facem nimic altceva decît o anticipație a unor viitoare descoperiri științifice. Timpul va decide.

DIN IUBIRE DE DUMNEZEU ȘI OAMENI

Dorința întreprinzătorului este de a aduna, produce, edita și difuza ceea ce este bun, contribuind la sănătatea fizică, morală și spirituală a individului și societății, pentru oprirea și înlăturarea răului, încurajînd și practicînd binele. Editura COGITO nu urmărește îmbogățirea materială a individului, ci a poporului cu bune informații. Beneficiile revistei FRONTIERA PSI vor fi donate ASOCIAȚIEI DE BUNĂ ÎNTRAJUTORARE UMANĂ, urmînd a fi folosite pentru menținerea și dezvoltarea operelor de caritate, în cadrul general cuprins în statutul său.

Există oameni a căror forță de gândire foarte mare le oferă puterea de a vorbi altor semenii prin intermediul spiritului, împărtășindu-le preocupările și dorințele lor la mari depărtări. Despre aceste calități deosebite, paranormale, cunoscute mai mult sub denumirea de fenomene PSI, nu a fost elaborată până în prezent o explicație științifică a producerii lor.

Termenul de "paranormal" este asociat fenomenelor ce nu pot fi explicate conform teoriilor despre natură acceptate în prezent, pentru că ele "contrazic una sau mai multe din tezele de bază sau axiomele științifice mondiale" (James E. Alcock, "Parapsychology. Science or Magic" Pergamon Press, Oxford, 1981).

Parapsihologia studiază fenomenele psihice (PSI) ce se abat sau contravin normalității, și care nu sînt accesibile decît cercetărilor întreprinse de și asupra unor oameni cu aptitudini paranormale, neobișnuite. J. B. și J. G. Pratt, într-o lucrare

de referință în domeniu, aflată la cea de-a patra ediție într-un interval de 15 ani, apreciau că parapsihologia studiază "interacțiunea subiect-obiect", că fenomenele de care se ocupă această știință sînt, fără excepție, fenomene naturale.

Mijloacele electronice de comunicare, de investigație, au dat în ultimele trei decenii un mare impuls strategiei alegerii ipotezei de lucru și a găsirii unei metodologii optime de cercetare inspirate de cele mai multe ori din uriașul tezaur al NATURII. Delfinul, spre exemplu cel mai apropiat de om pe scara evolutivă, a sugerat cercetătorilor (după mulți ani de observație) construirea ECOLOCATORULUI pentru navigația submarinelor, un aparat sofisticat ce

reperează obstacolele cu ajutorul ULTRASUNETELOR. DELFINUL SĂRITOR (TURSIOPS TRUNCATUS) al cărui creier de aproximativ 1,700 grame îl depășește pe al omului ce nu prea trece de 1.450 grame. Delfinii au mai multe și mai complicate circumvoluțiuni decît membrana creierului uman, Ovidius Publius Naso (care a trăit pe la începutul mileniului I) descrie în METAMORFOZELE sale, cum a fost salvat bardul Arion de către un delfin.

Nici Bestiarele medievale nu pun la îndoială însușirile delfinului de a acționa conștient, în vederea unui scop. Lucrarea neurologului și neurofiziologului american dr. John C. Lilly, OMUL

ȘI DELFINUL, a făcut o veritabilă senzație, spulberind reprezentările noastre referitoare la scara inteligenței animalelor. Din adîncurile mărilor s-a ivit acum un concurent cu atît mai

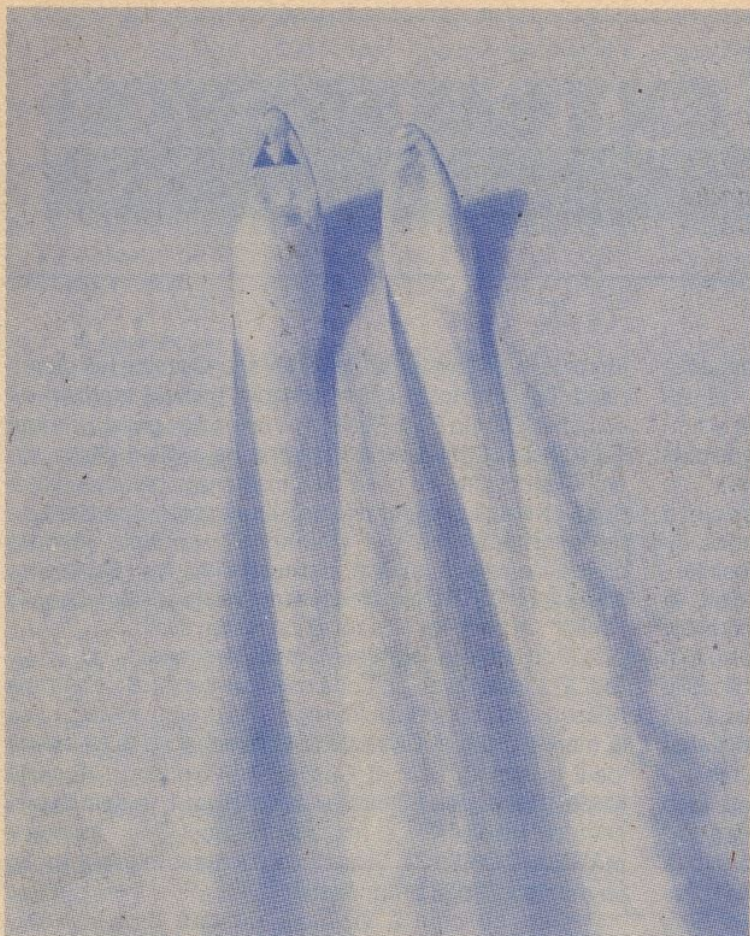
de temut cu cît, în mod misterios, fără să se asemene omului, reușește să impună un neobișnuit respect observatorilor

imparțiali și inițiați. Argumentul principal împotriva recunoașterii intelectului la delfini este capacitatea lor de a emite informații, modul lor de comunicare limitat, după cum au constatat BUSNEL și alții. Un număr atît de mic de semnale cu greu permite să ne imaginăm existența celui de-al doilea sistem de semnalizare. "Inventarierea" lor însă este neîndoielnică, mulți neurofiziologi de prestigiu, împreună cu specialiști în sunete, au efectuat laborioase, complexe și ingenioase experimente. Cetaceele din subfamilia DELPHINIDELOR au un diapazon foarte bogat de sunete, de la 300 Hz pînă la maxim 240 KHz, care depășește posibilitățile auzului uman de a le percepe. Lătrăturile, schelălăielile, orăcăiturile etc. din

PARAPSIHOLOGIA

SI

AUTOCUNOAȘTEREA

zona "audibilității" sînt atribuite emoțiilor", iar "tăcăniturile" ultrasonore necesităților ecologice, sonorului sau "radarului sonor" ce reprezintă cel mai important mijloc de orientare a cetaceelor dințate (Odontoceti) în genere. Subiectul "Delfinul" cercetat azi pe scară întinsă a lămurit multe mistere și a creat permise pentru pregătirea unor observații din ce în ce mai minuțioase asupra OMULUI. Astfel a apărut ECOGRAFUL un aparat mobil ușor de transportat. ECOGRAFIA ca metodă de exploatare clinică modernă se încadrează revoluției tehnico-științifice a ultimului deceniu în care medicina a suferit o reviziune conceptuală și metodologică marcată.

Dotarea laboratoarelor de investigație medicală, în multe țări dezvoltate, cu aparatură ultrasofisticată ce folosește metode imagistice atrăgătoare, dar și costisitoare ca tomograful computerizat sau scannerul cu rezonanță magnetică nucleară a dus la evidențierea acțiunii benefice a indivizilor cu biocimpuri puternice, paranormali, asupra unor țesuturi bolnave în

care numai cîteva ședințe au cunoscut o îmbunătățire a calităților lor biologice. Dacă în URSS frumoasa DJUNA și-a căpătat prin misterioasele sale calități paranormale o binemeritată celebritate, prin vindecări nesperate de nimeni, de cîteva ani în România cazul MUDAVA reține atenția unor cercetători. În prezent sînt cvasiunanim acceptate doar cîteva rezultate ale investigațiilor de parapsihologie. Rezultatul psihologului H. J. Eysenck admite că persoanele de tip extravertit (orientate spre lumea exterioară, care evită singurătatea, caută inițiativa și își asumă responsabilități sociale, înfruntă riscul, iubesc viața plină de neprevăzut etc.) obțin rezultate mai bune la testele PES (perceptibile extrasenzoriale) decît cele de tip introvertit. Personal, consider că interceptarea rezultatelor experimentelor PSI presupune o serioasă reflecție epistemologică, o examinare atentă a metodologiei utilizate. GRAFOLOGIA, PSIHO-FIZIONOMIA, STUDIUL DERMATOLOGELOR (PALMELOR, TĂLPILOR, DEGETELOR DE LA MÎINI ȘI PICIOARE) PSIHANALIZA duc prin corelarea lor, judicioasă și laborioasă (cînd te naști cu o sensibilitate mai aparte decît a celorlalți semenii) la evaluări psihice deosebite ce se răsfrîng tonifiant asupra modului de viață, iar printr-o imixtiune lungă, la început plină de eșecuri, de sacrificii, de privatizări chiar le proiectează în universul propriului eu. Odată definit acest complicat proces de AUTOCUNOAȘTERE care se poate întinde pe o durată de cîteva ani sau nu se poate finaliza niciodată, s-ar putea regla și controla stările psiho-fiziologice probabil ca un mecanism de ceas.

Focșăneanu Mihai

TERESTRI și EXTRATERESTRI

fata in fata

Începînd cu 1985, autoritățile sovietice au liberalizat informațiile asupra domeniului - pînă atunci tabu - al observațiilor de obiecte zburătoare neidentificate. Era și timpul... fenomenul OZN a căpătat, atît în URSS, cît și pe plan social, o amploare atît de mare, încît dezinformarea - de orice gen - a populației poate avea consecințe periculoase... Cele întîmplate la Petrozavodsk, cîndva, cu treisprezece ani în urmă, o demonstrează cu prisosință... Chiar și SUA, care s-au străduit - oficial - decenii în șir, să ascundă marelui public (și chiar majorității cercetătorilor civili) realitatea și importanța fenomenului, au abordat, în ultimii cinci ani, o politică nouă... În prezent, publicațiile nord-americane, aflate mai mult sau mai puțin în legătură cu Complexul Militaro-Industrial al SUA nu mai încearcă să convingă publicul că Adamski a fost un exaltat sau escroc; epoca observatorilor "debili mintali", drogați, aflați în stare de ebrietate în clipele înregistrării fenomenelor, bolnavi de glaucom și de "ducă-se pe pustii" etc. etc. a apus: OZN-urile nu mai sînt automat identificate cu Luna, planeta Venus, bule de gaz - de baltă, focurile Sf. Elm, avioane secrete, baloane-sondă misterioase și alte asemenea basme de adormit oamenii mari... Acum, și în SUA și în URSS; într-un consens unanim autoritățile, cu toată răspunderea declară că OZN-urile EXISTĂ! Ne-au vizitat și - mai ales - NE VIZITEAZĂ CONTINUU! Și, de vreo cîțiva ani, din motive pe care, deocamdată nu le înțelegem integral, NE VIZITEAZĂ TOT MAI INSISTENT!... Vă rugăm să ne scuzați că am încercat să dosim adevărul! A fost - bineînțeles - pentru binele popoarelor noastre, al popoarelor Pămîntului!... Nu am vrut să ne stîrnească "discuții neprincipiale" și ... panică ... Și nemulțumiri, firește! Căci, deh, contribuabilii spetiți de contribuții "benevole" la susținerea unor uriașe - și enorm de costisitoare - sisteme defensiv - ofensive, se mai și întreabă, uneori: "la cît bun să mai facem toate aceste eforturi, dacă mult-lăudatele forțe armate ale noastre nu sînt în stare să facă față unor... farfurii zburătoare?!!" Ne place sau nu ne place aceasta este realitatea: nu le putem face față! Bineînțeles, din cînd în cînd, s-au găsit cîțiva "kamikaze", care s-au străduit - cu eroicul inconștiențelor - să "le facă față" și "să-i someze cu hotărîre" ... Acum, ei - toți - se află, într-o altă dimensiune; din avioanele lor de vînătoare nu au rămas resturi mai mari de-o palmă...

În aceste condiții, înghițind în sec, precum după Philadelphia Experiment și după episcopul Petrozavodsk, autoritățile de resort ale celor două super-puteri s-au hotărît să recunoască, ba chiar să și propage - prin mass-media - adevărul... Nu de alta, dar după cum evoluează

lucrurile, n-ar fi exclus ca, în relativ scurtă vreme, să putem relata fidelilor noștri cititori, despre primele aterizări de escadrile OZN în Piața Roșie și pe splendida pajiște din fața Capitoliului. Căci, istoria modernă ne-a oferit cîteva exemple elocvente de ceea ce a însemnat contactul dintre două civilizații profund diferite: acum vorbim pe bază de urme arheologice - și amintiri din cronici - despre civilizațiile aztecă, incașă, pascuană etc. etc. Cît despre succesul NOSTRU într-un scenariu welsian de tip "războiul lumilor", ei bine, nu e cazul să ne facem iluzii...

Prin urmare, cu ideea - mai sănătoasă - că, într-o (bună?... rea...?) zi - în orice caz, inevitabilă zi - civilizația noastră va trebui să iasă (din nou?) "la drumul mare", adică la marele drum al Civilizațiilor Galaxiei și să-și găsească locul în Marele Flux al Cosmosului Gînditor... Această etapă istorică, deloc simplă și ne dureroasă, va debuta prin ceea ce specialiștii - și mai ales nespecialiștii - au numit **MARELE CONTACT**. Și pe care îl socotesc foarte apropiat ca moment istoric prognozabil...

Dar, nu cumva viziunea noastră este - încă - simplistă? Nu cumva **MARELE CONTACT** a avut loc, deja? Nu cumva el **ARE LOC, CONTINUU**, iar noi - orbi, deocamdată, nu realizăm acest adevăr?! Nu cumva abia acum ne apropiem, cu mare dificultate, încă, de înțelegerea acestui adevăr incomod, care spulberă antropocentrismul nostru declarat - sau abil disimulat - la care "ținem cu dinții", dovadă peremptorie a provincialismului nostru spațio-temporal?! Poate că asemenea întîlniri au fost - și sînt - destule în decursul istoriei umane, ca specie și - chiar - ca individ... Poate că El au încercat - și încearcă - mereu să ne atragă atenția, să ne sugereze o cale; o cale spre civilizația minimă necesară **MARELUI CONTACT**... am încercat noi, sincer, să facem efortul de a înțelege **SEMNELE** semenilor noștri (poate mai evoluți, oricum diferiți de noi) întru rațiune? Încercăm, măcar în prezent? Am reușit să stabilim, uneori, fragile contacte? Le-am pierdut, oare? Zeci de întrebări pasionante, chinuitoare... Aparent inutile. De fapt - fundamentale ... De ele sau mai exact - de viteza cu care vom afla răspunerile la aceste întrebări, precum și de calitatea răspunsurilor, va depinde - în bună măsură - viitorul civilizației noastre, ca membru (eventual) al Marii Familii Galactice...

Dar, să ne reîntoarcem la fapte. Iar faptele abundă, în ultima vreme...

Conform unei sinteze publicate, în prilie 1989, de ziarul sovietic "Cuđek", (reluată și de revista bulgară "Anteni", din 1.11.1989), încă din 1952, în SUA, a fost înființată Sistemul de culegere de informații referitoare la OZN, iar

principalele baze ale forțelor aeriene ale SUA au primit ordinul de capturare a OZN-urilor. Această informație a devenit cunoscută abia după ieșirea ei de sub secret, la 20 aprilie 1977, conform memorandumului INTERPOL.

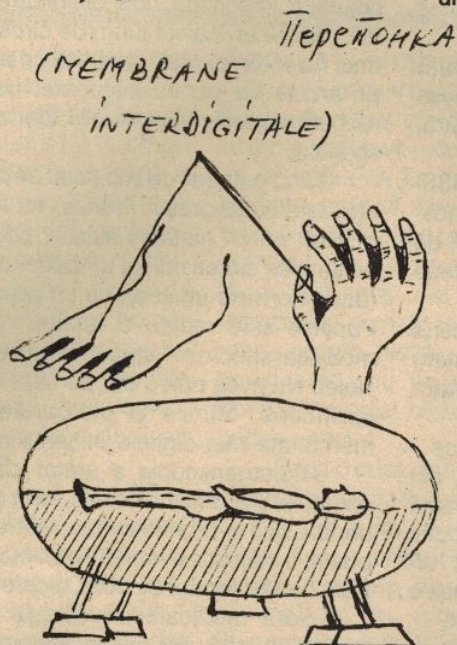
Una dintre primele avarii ale unui OZN s-a petrecut pe data de 02.07.1947, au departe de orașul Ranwell, statul New Mexico. În anul 1948, din zona Laredo (statul Texas) a fost evacuat încă un OZN avariat, avind formă discoidală și un diametru de 30m. La bordul său a fost găsit corpul pilotului, măsurind 1,3 m înălțime.

În anul 1966, în zona deșertică a statului Arizona, o subunitate militară aflată la instrucție a observat un "grup de piloți" în jurul unui OZN aterizat. În scurta încăleștare cu piloții OZN-ului, unul dintre aceștia a fost prins; el a decedat, mai târziu, desigur din vina lui, în urma unei injecții care i-a fost administrată... Nu este, nici pte departe, singurul exemplu de acțiune.... "inteligentă" și "pașnică"... cu care "cei mai autorizați reprezentanți" ai pămîntenilor (că doar poartă arme, nu?!... creier ce le mai trebuie?!), își manifestă "entuziasmul" debordant la întîlnirea cu semenii (??) noștri intru rațiune din Univers.

Conform mărturiilor unui fost ofițer al serviciului de informații nord- americane, în baza de la Right Patterson se găsesc, în stare de congelare, corpurile a peste treizeci de piloți de obiecte zburătoare neidentificate. După mărturiile sale, între anii 1966 și 1968, în statele Ohio, Indiana și Kentucki au suferit accidente cinci OZN-uri. Navele distruse sau capturate extraterestrilor se păstrează în bazele de la Right Patterson, Langley și Nac Deal. Conform mărturiilor unei foste funcționare a bazei forțelor aeriene nord-americane de la Right Patterson, catalogul serviciului de înregistrare a materialelor legate de OZN-uri numără peste 1000 de poziții (OZN-uri întregi, părți interioare ș.a.m.d.).

Ar fi o eroare să se creadă că Uniunea Sovietică - cu teritoriul său imens - a fost ocolită de șansa de a efectua capturi interesante de rămășițe de OZN-uri și ocupații acestora.

În mod paradoxal, una din primele capturi ale sovieticilor s-a datorat Poloniei. Cazul, sumar descris în presa poloneză a epocii, a fost prezentat ceva mai amănunțit, în 1972, în lucrarea scriitorilor Ion Hobana și Julieta Weverbergh "OZN-uwri în URSS și țările Europei răsăritene", apărută în Olanda, în Editura Ankn-Hermes.

Unele corecturi la acest caz, au fost publicate, după apariția ediției franceze a lucrării, (1976, Ed. Robert Lafont), în revistele specializate în domeniul investigațiilor OZN din Franța. Vom folosi, pentru relatarea cazului, pasaje din ultimele două grupuri de surse de informație. Faptele s-au petrecut după cum urmează...

La 21 februarie 1959, docherii din portul polonez Gdansk au trăit o experiență cu totul neobișnuită. Sub ochii lor în mijlocul acvatoriului portului, s-a prăbușit - din înălțuri - un obiect strălucitor. După descrierile martorilor, locul căderii a putu fi stabilit cu mare precizie. Autoritățile portuare au decis atunci explorarea respectivei zone a acvatoriului cu scafandri, ceea cce s-a dovedit o acțiune destul de dificilă, ținînd cont de numărul de sloiuri de la suprafață. Scufundătorii au intrat în imersiune, anunțînd - curînd - că investigațiile lor sînt puternic îngreunate de prezența unui nor dens de noroi. Cu toate acestea, ei au reușiti să readucă la suprafață o piesă metalică.

Presa locală, care a relatat evenimentul, a afirmat că metalul nu purta nici cea mai mică urmă de rugină. Aceasta ar fi putut însemna că nu era imposibil ca respectiva piesă metalică să fi aparținut neobișnuitului corp meteoric. Fragmentul metalic a fost examinat, în prealabil, de către Marina poloneză, după care a fost trimis la Universitatea Politehnică locală. Rezultatele celor două examinări nu se cunosc și - de asemenea - nu se mai știe nimic despre bucata de metal.

Mai târziu - arată scriitorii citați - "s-a aflat" că, datorită unor "accidente nefericite", produse în timpul analizelor, cea mai mare parte a fragmentului "a fost pierdută".

"Poveste" care, bineînțeles, a stîrnit zimbetele multora; unii, mai documentați, și-au adus aminte de o "istorie" similară: cazul mostrei de magneziu, (ce se afirmă că ar fi fost ejectată - în stare fluidă - de un OZN în zbor), "recoltată" la Ubatuba, în Brazilia.

Bineînțeles, nu este nimic "misterios" în această "afacere"... Chiar dacă nu ar fi fost legată de plonjarea în acvatoriu a unui OZN, ci a unei rachete oarecare, indiferent de origine), soarta piesei de metal ar fi fost aceeași, din motive lesne de înțeles...

Partea a doua a cazului a fost, însă, mult mai interesantă și misterioasă...

Cîteva zile după evenimentele de la Gdansk, descris, mai sus, paznicii coastei dintre acest port și Gdynia au dat, din întîmplare, pe plajă, peste o făptură stranie: o creatură umanoidă, care se țira, complet epuizată, pe nisip. Ființa nu vorbea nici o limbă cunoscută și era îmbrăcată într-un fel de uniformă; o parte a feței și a părului păreau arse. "Intrusul" a fost transbordat la Spitalul Universității unde a fost ținut în izolare și supus unor examene amănunțite. S-a văzut, destul de repede, că era imposibil ca ființa să fie dezbrăcată de ciudata "uniformă", care nu avea nici o parte sau dispozitiv care să-i permită să fie deschisă sau desfăcută. "Uniforma" nu era confecționată dintr-un

material textil, ci... dintr-un metal care nu a putut să fie tăiat decît cu dispozitive speciale, după unele eforturi.

Medicii au constatat - și notat - că organele misteriosului "pacient" erau foarte diferite de cele ale oamenilor; sistemul circulator al creaturii era cu totul altfel, nemaîntîlnit pe Terra de slujitorii lui Aesculap, pînă atunci, iar numărul degetelor de la miini și de la picioare nu era normal (în raport cu "normalul" speciei umane terestre).

Creatura a rămas în viață pînă în clipa cînd i s-a luat un fel de "brătară" pe care o purta. Cadavrul a fost trimis în URSS, "pentru examene mai aprofundate".

Ozenologii polonezi au stabilit - imediat - o legătură între enigmaticul corp căzut în acvatoriul portului, piesa metalică recuperată de scafandri și strania creatură, mesager fără noroc al altor lumi...

Au existat însă capturi uluitoare și pe teritoriul URSS. O demonstrează conținutul fulminant - cu totul necunoscut, pînă în prezent, cititorilor români - al unui număr, de la mijlocul anului 1989, al revistei vest-germane "Das Neue Zeitalter".

În seara zilei de 14 iulie 1986, la orele 20, pe cerul Asiei Centrale sovietice, între orașele Tașkent (Uzbekistan) și Alma-Ata (Kazahstan) a explodat un obiect zburător neidentificat.

Înainte de a se dezintegra în masivul muntos - aproape inaccesibil - de la granița sovieto-chineză, din "mingea de foc" - de culoare roșu aprins - a fost catapultată o "capsulă de salvare" care - puțin mai tîrziu - a executat o aterizare forțată în apropierea orașului Frunze (în Kirghizia). Carcasa metalică - de formă ovoidală - conținea o ființă umanoidă - un copil! - cu un aspect nemaivăzut.

În urma investigațiilor efectuate - în cel mai scurt timp - într-un institut de medicină - oamenii de știință au ajuns la concluzia unanimă, în ceea ce privește "captura": nu este vorba de o ființă umană! Mai curînd, ar fi vorba de progenitura unor părinți extraterestri, în orice caz a unor ființe ce nu aparțin regimului uman de pe planeta Pămînt.

*

Aterizarea "bebelușului extraterestru" a provocat o senzație fără precedent în cercurile științifice sovietice. A fost - imediat - constituită o comisie specială pentru studierea fenomenului. Cu toate acestea, dramatica întimplare de mai sus nu ar fi ajuns niciodată la cunoștința publicului occidental dacă un specialist sovietic în rachete - cercetător științific în cadrul programului cosmic "Saliut-7" - nu și-ar fi permis o indiscreție față de reporterii canadieni Parsiter și Gris, de la "național Esquire". Cei doi ziariști au hotărît, însă, să meargă pînă la capăt în obținerea de amănunte privind acest fantastic "story". Ei au stabilit foarte curînd că povestea nu era deloc o invenție, ci se baza pe fapte indiscutabile. Parsiter și Gris și-au schimbat, în mod discret, ruta de călătorie "planificată" Moscova-Novosibirsk, îndreptîndu-se spre Frunze. Acolo au reușit să găsească și să stea de vorbă cu doi membri ai echipei medicale care investigase ființa umanoidă provenită din OZN-ul distrus. Cu condiția strictă a păstrării tăcerii asupra numelor acestora, ziariștii au obținut de la un medic și o soră medicală, (singurii care au avut curajul

să le dezvăluie celor doi străini amănuntele tulburătorului caz), informațiile dorite.

După cum au relatat aceste persoane, demne de toată încrederea, explozia aeriană i-a făcut să se gîndească - mai întîi - la o eventuală prăbușire de avion. Elicopterele, care s-au ridicat - fără întîrziere - în aer, au trebuit să-și întrerupă, destul de curînd, acțiunea de căutare: întunericul cobora tot mai repede. Și totuși - nici a doua zi nu s-au găsit, nicăieri, resturile vreunei nave cosmice. În schimb, unul din piloți a găsit - într-un lămiș din pădure un obiect lung, de circa 1 metru, asemănător unui rezervor, care se sprijinea pe patru picioare, montate pe arcuri. La partea inferioară, se putea recunoaște o rachetă care făcuse posibilă aterizarea lină a mini- navei spațiale.

Cînd oamenii de știință au deschis - cu gră - capsula aterizată lîngă orașul Frunze, nu le-a venit să-și creadă ochilor: pe un material elastic, poros, de tipul spumelor polimerice stătea culcat un bebeluș de aproximativ un an (după normele umane), cu un aspect întrucîtva anormal. Pupilele sale radiau o lumină roșie-purpurie, care își modifica spectrul - spre marginile pupilei - în albastru-violet. Nu avea deloc păr pe cap; nu avea nici gene, nici sprincene. Miinile și picioarele copilului prezentau membrane inter-digitale, în genul înotătoarelor broaștelor.

Röntgenscopia a arătat că organele interne ale micuțului erau exact aceleași ca în cazul oamenilor. Numai undele sale cerebrale tîneau către un ritm alfa dominant; poate, o indicație a faptului că ființa respectivă "era proiectată" pentru modul de comunicare telepatic.

Sora medicală povestește: "Copilul nu închidea niciodată ochii, nici măcar noaptea. Noi îi puteam stabili durată și profunzimea somnului numai controlîndu-i pulsul și ritmul respirației. Nu a făcut nici cea mai mică încercare să se tirască în patru labe sau să meargă. Nu ridea, nu vorbea și nu striga; nu scotea nici un sunet prin care să trădeze, fie buna, fie proasta dispoziție, așa cum fac, în general, copiii foarte mici. O singură dată au putut să stabilească că era, totuși, capabil de a avea senzații - și anume atunci cînd au încercat să-i dea să mănînce spanac: "l-a scuipat cît colo".

La începutul existenței sale în calitate de "cetățean al Terreii" starea de sănătate a "copilului cosmic" era surprinzător de stabilă. Întrucît, însă, nu era inzestrat cu un sistem imunitar, medicii s-au temut ca pînă și o simplă răceală ar putea duce la o îmbolnăvire ce i-ar pune în pericol viața. Așa că au fost luate toate măsurile posibile ca să fie protejat de orice infecție. Cu toate aceste precauții, copilul s-a îmbolnăvit, la sfîrșitul lui septembrie, de o congestie pulmonară - după o scurtă luptă cu moartea - s-a stins la 3 octombrie 1986...

... Nu ne putem reprimă gîndul că avea dreptate președintele puternicei organizații ICUFON cînd susținea - în 1989 - că a sosit timpul ca ONU să ia măsurile cele mai hotărîte în vederea instituirii unui control internațional asupra fenomenului OZN. Nu vedem, însă, cum se va putea realiza, practic, aceasta.

ing. Gabriel Constantinescu

RESPIRATIA - SANATATE SAU BOALA ?

Laboratorul pe care autorul expunerii a reușit să-l organizeze în Filiala Academiei de Științe din Siberia, poate fi socotit ca un laborator de fiziologie clinică. Sarcina lui a fost să creeze un complex de aparate, folosind realizările științei și tehnicii moderne, ce ar fi permis obținerea unor informații mai complete privind funcțiile de bază ale organismului omului bolnav și sănătos, ca apoi să le prelucraze pe calculator și să obțină expresiile matematice ale funcțiilor biologice. Cu alte cuvinte, matematizarea fiziologiei în medicină.

Acest lucru a fost întreprins pentru a dovedi în mod obiectiv faptul că metodele de profilactică și tratamentul celor mai răspândite boli, nu numai că nu previn și nu vindecă bolile ci din contră, duc la agravarea stării bolnavilor.

Întrucît acest lucru afectează cca. 78% din bolnavi, rezultă că pornind de la principii vechi în medicină, se lucrează în sensul contrariu. De aceea nu vă mirați dacă multe păreri vor trebui întoarse cu 180°.

Noi am avut un mare noroc - cu o singură lovitură "am dărîmat aproximativ 150 de boli: cele mai dese îmbolnăviri ale sistemului nervos, ale plămînilor, vaselor, metabolismului, sistemului gastro-intestinal etc".

S-a constatat că aceste 150 de boli sînt direct sau indirect legate de RESPIRAȚIA PROFUNDĂ. De aceea considerăm că am descoperit o boală - respirația profundă, și considerăm că această boală este "ciuma secolului nostru".

Aproximativ 80% din decesele populației societății contemporane se datorează respirației profunde.

Nu ne trebuie decît cîteva minute ca pe un om sănătos sau bolnav să demonstrăm acest adevăr. Am elaborat metode noi de diagnosticare,

tratament și profilactică bolilor vasculare, pulmonare și a sistemului nervos, veți vedea că tot ce facem noi acum cu bolnavii este exact invers cu ce ar trebui să fie făcut în ceea ce privește regimul alimentar, de tratament și chiar în ceea ce privește poziția bolnavului în pat. La această reorientare radicală este natural să întîmpinăm o rezistență foarte mare, mai ales din partea medicilor. Însă acest lucru nu ne sperie, întrucît dovedim imediat că adevărul este de partea noastră.

Dacă o criză de hipertensiune nu poate fi ameliorată timp de săptămîni de zile, noi o ameliorăm în 5 minute. Dacă dureri precordiale nu pot fi ameliorate timp de o lună, noi le remediem în cîteva minute. Pneumonia cronică, care la copii ține cîteodată 10-15 ani, noi o vindecăm prin reducerea respirației într-un an sau jumătate de an. Petele de colesterol, excrescențele tumorale de pe picioare la bolnavii de scleroză, care înainte se îndepărtau chirurgical iar ele creșteau din nou, după metoda noastră se resorb în 2-3 săptămîni. Regresul sclerozei este dovedit de noi în mod indiscutabil.

De la ce a pornit totul?

În anul 1952 eu am avut tensiunea arterială 22/12, dureri de cap, insomnii, dureri în zona inimii etc. Întrucît în acea perioadă eu m-am ocupat de hipertensiunea-esențială, eu am calculat durata aproximativă a vieții mele - 1 pînă la 1/2 mai scurtă decît cea considerată normală. Și bineînțeles, ași fi murit acum 15-17 ani în urmă, dacă nu-mi venea în cap ideea privind rolul bioxidului de carbon (CO₂) în organism, în procesul respirației. Și am început să experimentez. Am respirat mai intens, adînc, cu pieptul plin: ca rezultat apăreau amețeli, ca o strîngere a

capului la temple, tahicardie, slăbiciune. Cînd frînam respirația - după cîteva minute îmi reveneam din nou. Respiram adînc - din nou mă simțeam mai rău.

În noaptea de la 9 spre 10 septembrie 1952 a fost descoperită teoria, cu care vă fac acum cunoștință și care m-a salvat pe mine și încă mii de oameni, pentru care deja cca. 200 medici timp de 2-4 săptămîni au făcut specializare în laboratorul nostru și acum ei tratează bolnavii după anumită metodă. Numai conform statisticii oficiale la 1 ian. 1967 au fost vindecați complet bolnavii de astm, de hipertensiune și stenoză mitrală. Mai mult, noi nu numai că oprim evoluția bolii, ci din bolnavi incurabili facem oameni cu rezistență mai mărită, decît oamenii care îi înconjoară, adică îi aducem la starea de suprarezistență a yoghinilor. Capacitatea lor de mobilizare, rezistența crescută împotriva acțiunilor din afară - căldură mare, frig, foame, infecții etc., aceste secrete ale yoghinilor se descifrează pe această cale de tratament. Toate aceste forme de rezistență și stabilitate le obținem la bolnavii foarte avansați, printr-un antrenament de cîteva luni, necesar de a trece de la respirația adîncă la cea normală, și chiar la cea superficială.

Am stabilit o regulă generală: cu cît respirația este mai profundă, cu atît mai bolnav este omul. Cu cît mai superficială este respirația, cu atît mai sănătos este el, rezistent, și cu viața mai lungă. În această situație rolul conducător îl are bioxidul de carbon. Chiar el face acest lucru. Dacă organismul nu-l are, el piere, cu cît mai mult CO₂ este în organism, cu atît organismul este mai sănătos. Acum cîteva cuvinte despre teorie nu înainte de a ne înțelege în ceea ce privește

terminologia. Noi vorbim despre respirația externă. RESPIRAȚIA EXTERNĂ este o funcție a doi parametri - frecvența respirației, adică numărul de cicluri respiratorii pe minut (inspirația și expirația = un ciclu = o respirație) și volumul respirator (volumul inspirației = volumul expirației, în medie). Volumul respirator este cunoscut ca profunzimea respirației. Noi trebuie să renunțăm la termeni ca "respirația corectă" - aceasta este o expresie incultă. Trebuie să vorbim despre "respirația normală", "temperatura corpului normală", "tensiunea normală". Problema constă în faptul că propagandiștii respirației profunde sub numele de "respirație corectă" înțeleg respirația profundă. Iată o situație dusă până la absurd. Când inspirația și respectiv expirația sînt peste normă (mai mult decît este necesar organismului) aceasta este respirația profundă. Propagandiștii respirației profunde mai fac o confuzie între respirația completă a yoghillor cu respirația profundă. Acei care nu-i cunosc bine consideră, că yoghinii respiră tot timpul profund. Aceasta este o greșeală foarte mare. Inspirația, deși decurge cu absorbție mare a aerului, se desfășoară extrem de încet, cu reținerea respirației la inspirației și expirației. Iar dacă să măsoară conținutul CO₂ în organism, atunci se constată că ventilația plămînilor se reduce, iar cantitatea de CO₂ crește. Din punct de vedere al fiziologiei, această respirație completă a yoghinilor acționează analog respirației superficiale, adică respirației reduse sub medie.

Cum trebuie înțeles acest lucru?

Gimnastica hindusă se traduce prin reținerea respirației. Indiferent cum ar controla yoghinul respirația sa, scopul lui final este: a reține, a reduce, a opri. Iată scopul final al efortului său. Dacă Dv. urmăriți cu atenție exercitiile pe care le face A. N. Zubkov, singurul yoghin cu diplomă în URSS, atunci observați că obține în final reducerea respirației; fixarea reținerii pe inspirație nu este atît de importantă. Să analizăm nu cum acționează asupra organismului respirația profundă ci cea superficială pentru că respirația normală pur și simplu

menține starea normală a organismului, iar respirația profundă accentuează boala.

Ca o regulă generală, toți cei care au înțeles sensul celor prezentate imediat îl verifică în practică. Ei își măsoară respirația proprie și a cunoscuților săi: cu cît respirația este mai profundă cu atît mai gravă este boala.

Cîteva cuvinte despre începutul, despre bazele vieții noastre. Viața pe pămînt a apărut cu 3-4 miliarde de ani în urmă. Atunci atmosfera pe pămînt conținea numai CO₂, iar oxigen pe pămînt nu era deloc. Și chiar atunci pe pămînt a apărut viața. Toate ființele vii, celulele vii s-au construit din CO₂ și aer, așa cum ele se construiesc și acum. Singura sursă de viață pe pămînt este CO₂. Cu el se hrănesc plantele, folosind energia solară pentru biosinteză. Cu plante se hrănesc animalele iar noi cu plante și animale, deci și noi sîntem indirect produsele aerului și a CO₂, construite cu ajutorul energiei solare. Metabolismul s-a desfășurat miliarde de ani în atmosfera unde conținutul de CO₂ a fost foarte ridicat, cum este acum pe planeta Venus, planetă mai tinăra decît Pămîntul. Acolo CO₂ este peste 90%, iar O₂ numai 2%. Mai tîrziu, cînd au apărut planetele, acestea împreună cu algele au devorat aproape tot CO₂, au pierit și ne-au creat zăcămintele de cărbune. Acum în atmosfera noastră O₂ este peste 20%, iar CO₂ numai 0,03%. Și dacă acestea 0,03% vor dispărea planetele nu vor avea hrană. Ele pier și pier tot ce este viu pe pămînt. Planta amplasată sub un vas de sticlă fără CO₂ piere imediat.

Importanța CO₂ pentru organismul nostru este confirmată de embriologie. Ultimele date ne spun că ne aflăm 9 luni în pîntecele matern în condiții aparent insuportabile, singele nostru a avut O₂ de 3-4 ori mai puțin decît acum, iar CO₂ - de două mai mult. Și rezultă că tocmai aceste condiții insuportabile sînt necesare pentru crearea omului. Organismul matern crează condiții care au fost cu miliarde de ani în urmă. Acum cercetările precise demonstrează că

celulele creierului nostru, ale inimii, ale rinichilor au nevoie în medie de 7% CO₂ și 2% O₂, iar aerul conține CO₂ de 230 ori mai puțin și O₂ de 10 ori mai mult. Deci aerul pentru noi a devenit otrăvitor și mai ales pentru noi născuți, care nu sînt încă obișnuiți cu el. Nu trebuie să ne mirăm de înțelepciunea populară care obligă pe părinți să înfașe pe noii născuți, iar în Orient mîinile și toracele noilor născuți se legau de o scindurică. Și pe noi bunicii ne înfașau foarte strîns și încetul cu încetul ne obișnuiau cu mediul aerian toxic. În schimb ce face medicina noastră contemporană? Unui nou născut imediat i se face "minuțepicioruțe" adică respirația profundă și îl duc într-o cameră unde este 100% O₂. Oxigenul și așa a crescut de 3 ori cînd copilul a făcut primele 3 respirații profunde, iar medicii îi sporesc O₂ încă de 20 ori. Și cînd aceasta a

devenit la modă, copiii noi născuți au început să orbească, 2-3 zile și copilul orb. Americanii au făcut o experiență cu șobolani. Cînd au fost expuși la oxigen - orbeau. Au deschis fundul de ochi - scleroza subită a vaselor ochiului. Este clar, celulele noastre nu au avut contact cu concentrația atît de mare de oxigen. Maximum 21% - chiar și aceasta este otrăvă. Iată ce

facem noi cu omul începînd din ziua lui de naștere.

Acum ne este clar, ce este CO₂ - acesta este produsul cel mai valoros pe pămînt, singurul izvor de viață, de sănătate, înțelepciune, vitalitate, frumusețe etc. Cînd omul învață să păstreze în el CO₂, capacitatea lui intelectuală crește brusc. La elevi crește capacitatea de învățare și scade indisciplina, fapt ce demonstrează scăderea excitabilității sistemului nervos. Copiii cu respirația profundă se aseamănă cu maimuțele, ei nu pot să se stăpînească. Undeva în cărțile de yoga am citit: maimuțele de aceasta

sînt așa de neastîmpărate, pentru că ei au respirația deasă și profundă. După cum vedeți, yoghinii leagă sistemul nervos de respirație. Crește esențial și rezistența fizică a omului, și chiar în vîrstă înaintată.

Cîndva eu am fost pasionat de sistemul yoga. Eu nu l-am înțeles corect l-am înțeles astfel încît am învățat să respir profund, m-am îmbolnăvit de hipertonie respiratorie și puțin a lipsit aă mor. Mulți din țara noastră înțeleg pe yoghini incorect. De ce este așa? Este pentru că s-a creat o convingere fermă că trebuie să respirăm mai profund, mai mult, mai puternic. De aceea cînd omul citește în instrucțiune "respiră mai puțin" el

crede că aceasta este o greșală și începe să respire mai profund.

Dar ce este prana pe care yoghini o caută de mii de ani? Noi credem că am găsit-o: este bioxidul de carbon! L-ai acumulat -rezultă vicioieune și sănătate, l-ai pierdut rezultă - moarte. Aceasta rezultă din cercetările noastre științifice.

Yoghinii au o sumedenie de exerciții care duc la reducerea respirației: se ridică ochii în sus și imediat se reduce respirația. Se umflă buze (su) - din nou se reduce respirația. Dacă se răsucesc articulațiile la miini și la picioare - acest lucru provoacă durere, ca rezultat se taie respirația. Poziția șarpe - același lucru. Majoritatea exercițiilor, pe care le fac yoghinii, metodele lor, înfometarea și renunțarea la hrana cu proteine - toate acestea duc la reducerea respirației. Eu am spus că noi am învățat să vindecăm 150 de maladii. Nu este chiar așa. Noi am descoperit o singură maladie - respirația profundă. Această maladie are 150 de simptome. Numai din necunoașterea acestei cauze le considerăm ca boli separate, de aceea nu le înțelegem și le tratăm greșit.

Metoda noastră de renunțare la respirația profundă tratează numai o singură boală - respirația profundă - și nimic mai mult. Însă această boală reprezintă 90% din toate bolile.

Din datele obținute din Marea Enciclopedie medicală aerul din atmosferă pe care-l inhalăm conține următoarele componente: azot și gaze inerte (argon, heliu) - 79,04% - 20,93%; CO₂ - 0,03% și în plus o cantitate variabilă de vapori de apă. În alveolele pulmonare aerul normal conține: CO₂ - 6,6%; O₂ - 13,5% - 15%.

Reținerea respirației se observă la ridicarea greutăților, lupte etc. La înotători - în timpul scufundării, la aplecarea capului în jos.

Mușchii netezi intră în componența organelor interne - intestine, stomac, vezica biliară, vaselor de singe, sistemul respirator, splina sistemului urinar etc. Se spune că trebuie

să fie un echilibru între CO₂ și O₂. Nu este adevărat! Aceste gaze au în comun numai canalul de circulație. Ele nu sînt deloc interdependente. CO₂ reglează metabolismul iar O₂ se utilizează pentru arderea substanțelor organice. De aceea să gîndim că ne trebuie mult O₂ și puțin CO₂ este absurd. CO₂ este izvorul vieții, în timp ce O₂ este numai energetic. Este posibil ca în acea perioadă cînd au apărut celulele și au început să se miște a apărut și respirația cu oxigen. Însă celulele au nevoie doar de 2% de oxigen. Aceasta este cantitatea de O₂ în celulele rinichilor, creierului. De aceea la nivelul mării noi ne aflăm în mediu hipertonic - prea mult oxigen.

În prezent ca rezultat al unei vaste cercetări științifice și a experimentelor este bine cunoscută acțiunea oxigenului. Dacă cu oxigenul curat încep să respire șoareci, atunci ei mor după 10-12 zile. Multe experiențe au fost făcute cu oameni. Sînt afectați plămîinii și începe congestia pulmonară, iar noi tratăm congestia pulmonară cu oxigen. Dacă șoarecii sînt amplasați în mediu cu exces de oxigen sub presiune, ei mor după 40 de minute. În schimb, în prezent la Moscova și Kiev se construiesc saloane speciale care să trateze pe bolnavi cu oxigen sub presiune. Aceasta este o nouă dovadă de dispreț pentru descoperirile științei. Iată ce nenorocire poate rezulta din necunoaștere. Acum pare explicabil fenomenul prezenței oamenilor foarte bătrîni în zonele montane decît la șes, acolo este mai puțin oxigen. Acest fapt este indiscutabil, și incontestabil.

Este evident că pentru organismul nostru nivelul optim de oxigen este între 10% și 14%, ceea ce ar corespunde aproximativ nivelului de 3-4 mii de metri deasupra mării. Mai mult, în aceste zone sînt mai puțini bolnavi de stenocardie, schizofrenie, astmă, infarct. Dacă acești bolnavi sînt aduși la înălțime (aceste experiențe sînt multiple) ei se simt mult mai bine. Aerul cu conținutul mai mic de O₂ pentru noi este mult mai potrivit.

va urma

INTERVIU CU LUDMILA LA BUCUREȘTI

*Așadar un nou senzitiv în reflec-
toarele științei.*

Celebritatea *Ludmila Gherasimova depășește de mult hotarele Kievului, unde s-a născut sau ale Ucrainei. Dotată cu energie de o natură necunoscută (putere miraculoasă, radiație cosmică) ea vede și cu ajutorul degetelor, diagnostichează în felul acesta starea sănătății pacienților și îi vindecă. S-a oprit pentru câteva zile în București unde a organizat trei ședințe publice de psihoterapie.*

Reporter: Când ați constatat prima dată că posedăți calități ieșite din comun și care nouă celorlalți oameni ne lipsesc?

L.G.: Am învățat de la bunica să iubesc oamenii și să-i ajut. Dinsă mi-a transmis învățătura populară contra deochiului, sperieturii, contra vrăjilor de orice fel și descîntecelor care îi leagă pe oameni cu felurite neputințe. Eram 11 nepoți. Bunica mea a murit la 110 ani și înainte de moarte m-a chemat să-mi spună că am fost aleasă să-i continui munca. Duc mai departe cuvîntul lui Dumnezeu și încerc să alin suferințele semenilor. Mi-a prezis că voi căpăta un har deosebit în acest sens în timpul unui somn de 40 zile și 40 nopți, sfătuiindu-mă să îi avertizez dinainte pe ai mei cu privire la ce urmează să mi se întîmple, pentru a nu crede că am murit și să mă îngroape. Sau, a adăugat dinsă, că voi fi furată în cer. Multe

spune omul la bătrînețe, mi-am zis și nu am destăinuit nimic nimănui. Atunci aveam vîrsta de 21 ani. Anul trecut, în cinci iunie, întindeam rufele pe balcon, (locuim la etajul trei) în timpul nopții cînd am fost luată la bordul unei farfurii zburătoare. Căzînd scaunul pe care șezusem, familia s-a trezit și cele două fiice ale mele au început să mă caute plîngînd. Corpul navei era dintr-un material translucid privit din exterior și complet transparent, privit din interior. Încăperea era de circa 2x2 metri pătrați și acolo un bărbat în costum de cosmonaut împreună cu o femeie în alb, a cărei piele era de culoare verde, mi-au vorbit în rusește spunîndu-mi că nu trebuie să mă sperii. Mi-au dat să beau apă și de acum, au zis, voi putea vindeca și eu bolnavii cu apă. Mi s-au arătat orașele din Ucraina unde să merg pentru vindecări și numai după aceea să ies în afara granițelor.

La întrebarea mea dacă va mai fi nevoie de cele 40 zile și nopți de somn, mi s-a răspuns că acestea au devenit acum inutile. Familia a fost fericită la întoarcerea mea. Absența dura de câteva ore.

Reporter: Care este prima dvs. vindecare?

L.G.: În cadrul unei întîlniri la Oceakov unde se aflau oameni suferinzi din Odesa, Nikolaev, etc.

Între timp am constatat că pot vindeca și boli de inimă, epilepsia, sterilitatea, piatra la rinichi, psoriazisul, precum și redarea vederii.

Reporter: Care a fost cea mai importantă, cea mai spectaculoasă vindecare efectuată de

dvs. ?

L.G.: La a cincea ședință de tratament, o bătrînă de 73 ani și care nu mai vedea de 7 ani, a strigat: "Oameni buni, văd! Așa voi vedea mereu?"

După alte douăzeci de ședințe, un soldat venit de pe frontul din Afganistan cu temperatură de 37.1-37.2 căruia medicii nu au reușit să-i stabilească diagnosticul și care nuse putea ridica din pat, s-a vindecat putînd merge pe picioarele lui ca oricare dintre noi.

Un alt tînăr, după prima ședință a constatat că poate citi cu degetele. Același lucru îl poate face una din fiicele mele, aici fiind vorba de o transmitere ereditară a energiei despre care am vorbit mai sus.

Reporter: Ce recomandați oamenilor în general și cititorilor noștri în particular?

L.G.: Tuturor le doresc pace sufletească și le amintesc să nu uite că răul produce rău, că cel ce provoacă lacrimi va purta el însuși, mai devreme sau mai tîrziu lacrimi poate mai multe decît cele pe care le-a provocat. În special vă sfătuiesc să nu blestemați. Mai ales blestemele părinților circulă prin univers pînă ce se împlinesc fie și pînă la a șaptea generație.

Ștefan Dumbravă

INTERVIU CU LUDMILA LA BUCUREȘTI

MIHAIGEORGESCU

Tehnician electromecanic, specialist în mecanică fină. Preocupări în domeniul fenomenelor de transfer bioenergetic (autor a citorva dispozitive de detecție); cercetări în teren a unor zone cu particularități bioterapeutice.

În primul rând, trebuie adus un omagiu tuturor oamenilor, care printr-un har lăsat de Dumnezeu, sau printr-unul moștenit de la părinți, caută toată viața să facă bine semenilor lor, lângă care trăiesc și care de multe ori sînt la antipodi față de cei buni și curați.

Un asemenea om am întîlnit vineri 3 05 1991 în sala Muzeului de Istorie a Municipiului București și l-am revăzut simbătă în aula Facultății de Medicină din București, la o demonstrație de vindecare și alinare a multor suferințe omenești. Dar despre acest lucru probabil vor scrie alți cercetători în domeniul parapsihologiei.

De curînd intrat în rîndul celor care caută să descifreze și să cerceteze energiile omenești și nu numai pe acestea, mă îndreptam spre locul de întîlnire unde avea să se desfășoare ședința săptămînală a Asociației de Cercetări Psihotronice din România, dîndu-mi să-mi aduc micul aport prin cîteva comunicări și cu o noutate în domeniu. În ultimul moment am aflat că toți membrii asociației, sînt plecați la întîlnirea cu D-na Ludmila Gh.

Deci cu un proiect de invenție în buzunar am ajuns să-l pot verifica pe viu (în teren), datorită energiilor degajate din miinile Ludmillei.

Am rămas surprins cînd scoțînd la iveală detectorul de cîmp radiestezic am constatat că funcționează perfect și indică emisia de energie de la distanță de peste 4 m.

Detectorul este puțin deosebit față de celelalte în formă de Y sau L care se țin între

degete. Detectorul Giorgio, după numele subsemnatului are o formă specială, la care am ajuns prin mai multe încercări și măsurători pe teren.

El se compune din două părți distincte:

- 1) -miner cu lagăr mecanic.
- 2) -indicator cu cap activ.

Importante sînt, după pă-rerea mea, lagărul care exercită o frecare constantă, asupra elementului mobil și capul activ argintat care poate fi schimbat în caz de nevoie. Nu voi da detalii tehnice prea multe, publicația avînd o circulație foarte largă și fiind prea puțin timp la dispoziție pentru a întocmi o documentație adecvată.

Probabil că în luna Mai (sfîrșitul lunii) îl voi prezenta la Simpozionul de Comunicări ce va avea loc la Casa de Cultură a Studenților.

Detectorul v-a fi depus pentru omologare în două variante care vor fi prezentate la amîntitul simpozion.

Surprinzător în cazul testării în sală cu ocazia demonstrației Doamnei Ludmila detectorul s-a dat peste cap, cînd Domnia sa a trecut la doi metri pe lângă mine, la acest test fiind și alți martori oculari.

Sentimentele alese și respectul sincer pe care le purtăm tuturor cititorilor noștri ne îndeamnă să mulțumim încă o dată celor ce ne-au scris și ne-au contactat telefonic.

Consiliul Director al ASOCIAȚIEI PENTRU INTRAJUTORARE UMANA a hotărît mărirea numărului de membri cotizanți.

Taxa de înscriere rămîne de 1.000 de lei.

Pentru informații suplimentare, adresati-vă domnului Gheorghe Vlad, strada Lucretiu Pătrășcanu nr. 3, ap. 212, sector 3, București.

PROGRAM

I-ul Simpozion de Psihotronică, București 17-19 mai 1991
" Psi - 91 "

Secțiunea I-a : "Concepte și modele în Psihotronică "

Vineri 17 mai, orele 9,00 - 13,00

1. Dr. Eugen Celan: "Parapsihologie și Psihotronică"
2. Ing. Alex. Timosenko: "Din istoricul cercetărilor în Parapsihologie și Psihotronică; evoluția unor concepte."
3. Dr. Const. Neacșu: "Conceptul "Om-Sistem integrat" în Psihotronică"
4. Dr. Marioara Godeanu: "Informație și comunicare în sisteme vii și nevii"
5. Dr. Viorel Soran: "Condițiile umanizării și Psihotronica"
6. Ing. Alexandra Manuiko: "Direcții actuale în cercetarea fenomenelor paranormale (din programul Conferinței Unionale de cercetări psihotronice din URSS, 1990)
7. Ing. Gabriel Constantinescu: "Asupra posibilităților de transfer a unor concepte, teorii și modele din domeniile matematicii și fizicii în domeniul psihotronicii"
8. Oana Popa: "Pro și contra parapsihologie"
9. Adrian Niculescu: "Unda info-electromagnetică"
10. Ing. Simion Moraru: "Condiții de intrare în rezonanță"
11. Ing. Barbu Ene: "Reflecții asupra conceptului de "centru".
12. Ing. Romulus Cheveresan: "Parapsihologia ca știință; aspecte controversate " (pe marginea celei de-a 33-a Conferințe a Asociației Americane de Parapsihologie, Maryland -1990)

Secțiunea a II-a "Bioritmă și Astrologie"

Vineri 17 mai, orele 15,00 - 18,00

1. Dr. Irina Predeanu: "Istoric și perspective ale cercetărilor de bioritmă și astrologie"
2. Dr. Petre Papacostea: "Interacțiuni plante-animale-plante"
3. Adrian Niculescu: "Metoda de calcul și interpretare a bioritmurilor"
4. Prof. Cristian Ciobanu, prof. Roxana Alexandrescu: "Astrologia în sprijinul educației"
5. Dr. Irina Predeanu: "Zodiile și calendarul creștin"
6. Ing. Marie-Angie Petrescu: "Varianta numerologică de prognoză individuală"
7. Ing. Alex. Timosenko: "Conceptii de bază și aspecte etice în întocmirea astrogramelor"

Masa rotundă: "Probleme epistemologice ale cercetării în psihotronică"

Duminică 19 mai, orele 10,00 - 12,00

Participă ca invitați:

Prof. dr. Mihai Golu, prof. dr. Ion Minzatu, prof. dr. Victor Sahleanu, prof. dr. Paul Constantinescu, acad. Ștefan Milcu, acad. David Davidescu, ing. Octavian Juncu, dr. Andrei Dorobanțu, fiz. Ion Mamulaș, ing. Gabriel Constantinescu, prof. dr. Vasile Morariu, prof. Mircea Dumitrescu.

Din partea ARCePs:

Dr. Nicolae Constantinescu, dr. Eugen Celan, dr. Constantin Neacșu, dr. Marioara Godeanu, dr. Irina predeanu, ing. Alex. Timosenko, av. Alex. Voinescu, prof. Dionisie Darau, ing. Ilie Iliescu, ing. Grigore Panaitescu, ing. Mircea Popovici, ing. Alexandra Manuiko, prof. Renate Goeckler-Timosenko, ing. Romulus Cheveresan, prof. dr. Rodica Mitrofan.

Secțiunea a III-a: "Bioenergie, radiestezie; alte aplicații practice ale psihotronicii"

Simbătă 18 mai, orele 9,00 - 12,00

- 1. CLC-ing. Claudian Dumitru: "Interacțiuni ale înfor-energilor pe Pământ"**
- 2. Biol. Elena Văcărescu: "Aplicații radiesteze în pedologie"**
- 3. Ing. Gabriel Constantinescu: "Asupra posibilelor aplicații practice ale psihotronicii în sec. XXI"**
- 4. Nineta Crainici: "Transfer de energie și echilibru cu ajutorul sunetelor de joasă frecvență"**

5. Adrian Niculescu: "Obiectivarea unor procese bioenergetice în terapiile "Rei-Ki" și "Qi-Gong"

6. Ing. Alexandra Manuiko: "Masaj energetic și b

Simbăta 18 mai, orele 15,00 - 18,00

- 7. Adrian Niculescu: "Ipoteze privind emisia de bioenergie în scop terapeutic"**
- 8. Nineta Crainici: "Testări neuro-psihice cu reacții multiple bio-pendulare"**
- 9. Oana Popa: "Experiment și probabilitate în permanenta vieții"**
- 10. Prof. dr. Vasile Morariu: "Reacții cutanate în fenomenele de transfer bioenergetic"**
- 11. Prof. dr. Vasile Morariu: "Percepția extrasenzorială a culorilor"**
- 12. Psih. Mircea Dumitru: "Experimente și determinări bioenergetice efectuate la Academia R.P.Chineze"**
- 13. Mihai Georgescu: "Asupra unor investigații radiesteze în teren"**
- 14. Ing. Mircea Popovici, ing. Alex. Timosenko: "Alegerea unor traductori specifici pentru experimente în psihotronică"**
- 15. Acad. David Davidescu, ing. Gabriel Constantinescu, ing. Alex. Timosenko, dr. Loran K. Skaw (Iowa, SUA): "Un experiment în sera cu antene tip Lakhovsky"**

DICTIONAR

Hipnoza reprezintă o stare a organismului indusă decât realtă persoană, printr-o conferă un comportament deosebit, precum apariția unui ansamblu de trăsură asemănătoare somnului cu posibilitatea de a fi influențat prin comenzi verbale și amnezia față de evenimente petrecute în cursul acestei stări. Caracteristicile stării hipnotice, descrise azi, se bazează pe observațiile făcute de peste 100 de ani de investigații clinice și experimentale. Fenomenul hipnozei, privit ca o stare modificată de conștiință, include câteva caracteristici, precum: - scăderea funcției de planificare, redistribuirea atenției, reducerea capacității de orientare asupra realității și acceptarea distorsiunilor, creșterea sugestibilității, accentuarea comportamentului "jucat", apariția amneziei post-hipnotice și trăirea hipnotică.

După unii autori există o relație directă între puterea de sugestie a hipnotizatorului și gradul de sugestibilitate al subiectului. Hipnoza se poate realiza individual sau în masă, în raport de puterea hipnotizatorului. Trăirea hipnotică depinde și de atitudinea pe care subiectul o are față de reprezentările pe care și le-a făcut față de acest fenomen, precum și de raporturile existente între el și hipnotizator. O seamă de autori au relevat dependența reacțiilor hipnotice și a simțămintelor înregistrate în cursul hipnozei, de influențe de ordin socio-cultural. Se încearcă astăzi o ierarhizare a aspectelor experimentale cu scopul folosirii lor ca elemente de sprijin în determinarea profunzimii cu care este trăită hipnoza indusă.

La realizarea stării de hipnoză contribuie o serie de operații ce se desfășoară între hipnotizator și subiect (sugestie verbală, fixarea privirii în timp mai îndelungat asupra unui punct strălucitor etc.). Controlul stării hip-

notice rămâne la dispoziția hipnotizatorului, aspectul inițial și revenirea realizându-se volițional de către acesta.

Estimarea nivelului de profunzime al hipnozei se obține astăzi după criteriul somnolenței. Sînt acceptate trei stadii: somnolența, somnul ușor (stadiul hipotaxic) și somnul profund (stadiul somnambulic).

Există și alte scale de măsurare a susceptibilității hipnotice, evaluarea cu ajutorul lor părind a fi un fenomen relativ stabil. Dintre factorii care influențează receptivitatea hipnotică cei motivaționali sau atitudinali au un rol deosebit.

S-a constatat că există o relație destul de strinsă între hipnotizabilitate și capacitatea imaginativă a subiectului (Hilgard). Hipnoza, este cunoscută de mult timp și studiată de adevărați școli (Herodot, Messmer, Braid, Charcot, Puysegur, Faria, Geley, Osty, Chertoy).

În privința mecanismelor care asigură realizarea hipnozei se acceptă participarea în mod necesar a celor două componente ale psihicului uman: conștiință și inconștiință. E de presupus că în momentul realizării stării de hipnoză se instalează o preponderență a funcționării componentei inconștiente cu posibilitatea de influențare decizională (Geley, Le Prince, Charcot, Osty). Această modificare a raportului funcțional "normal" între cele două componente se înfăptuește pe cale volițională de către hipnotizator.

PREMONIȚIUNE

Termenul de "premoniție" (prae - înainte, monitus - sfat, prevestire) reprezintă capacitatea unor subiecți umani sau animalii de a sesiza desfășurarea unor fapte anterior realizării lor în practică. Spre deosebire de "moniție" care reprezintă cunoașterea evenimentelor concomitentă cu desfășurarea lor, dar în alt punct din spațiu, premoniția este stat la baza "calităților" de "prevestire", "prezicere", "profeție", "precogniție" etc. definite în decursul timpurilor.

Datorită efectului psihologic asupra omului, premonițiunea a constituit un capitol mai deosebit în cadrul fenomenelor "curioase" cuprinse în domeniul parapsihologiei, mai ales că această realitate a fost sesizată și chiar cultivată încă din antichitate prin cunoscutele oracole grecești, sibilele romane etc.

În raport cu subiectul la care se referă evenimentele premoniționate, acestea se pot desfășura sub două forme:

a. autopremonițiunile sau premonițiunile directe, așa numitele "presimțiri" sau "presentimente" când evenimentele se referă la persoana proprie;

b. premonițiunile indirecte, atunci când evenimentele aparțin altei persoane.

Ca modalitate de realizare fenomenul de premoniție, poate avea loc:

a. în stare de veghe fiziologică cu grade diferite de tonus psihosenzorial (care cuprinde și starea de "transă" și "reverie");

b. în stare de somn în diferite grade de profunzime (premonițiune onirică -așa zisele "vise profetice" sau "premoniționale").

Se consideră că realizarea fenomenului premonițional indirect necesită participarea unor subiecți cu caracteristici psihofiziologice deosebite ("senzitivi" sau "metagnomi" "clarvizuali"), fie în stare de veghe sau în condiții de somn (premonițiunile onirice sau premonițiunile utilitare), în timp ce în cazul premonițiilor directe avem de a face frecvent cu subiecți "normali", în premonițiunile onirice. Din datele de literatură ale domeniului rezultă că, statistic, evenimentele nefaste ocupă cel mai mare loc în cadrul premonițiilor.

Din punct de vedere al realizării premoniționale prin vis se pot defini mai multe modalități:

- visul premonitor pragmatic în care evenimentele realizate în cadrul procesului premonițional au o desfășurare ulterioară identică;

- visul premonitor simbolic, în care evenimentele realizate prin acest proces îmbracă o formă simbolică (de echivalență). Interpretarea evenimentelor (simbolizate sub diferite forme în procesul premonițional) a căpătat în decursul timpului și la diferite

popoare structuri "tradiționale" care au intrat în uzanța folclorică, într-o manieră quasi-universală.

Este interesant de remarcat că la realizarea fenomenului premonițional în stare de veghe fiziologică se utilizează un suport material între subiect și consultant. Sînt cunoscute astfel procedee ca: chiromanția (utilizarea simbolizării liniilor palmare), cartomanția (utilizarea sem

nelor din cărțile de joc), utilizarea simbolizării semnelor în ceașca de cafea, în organe interne ale animalelor, în globuri de cristal strălucitor etc.

Preocuparea explicării raționale a fenomenului a oferit istoricește apariția a diferite teorii sau sisteme de explicare. Astfel sînt cunoscute: teoria fatalistă (susținută într-o perioadă istorică și de concepția determinist-mecanicistă), teoria animistă (teoria psihismului universal sau a inconștientului colectiv, H.Bergson vezi cuvîntul "inconștient"), sau teoria "eternului prezent" (teoria coexistenței timpurilor) A. Eddington, J. Jeans. În lumina concepțiilor fizicii moderne, tendința de explicare a acestui fenomen a fost inclusă chiar în cuprinsul electrodinamicii clasice (teoria potențialelor avansate), teoriei relativității restrinse sau generale: Einstein, Minkovski) și în cadrul termodinamicii statistice moderne. Acest ultim punct de vedere, acceptat de către un număr tot mai mare de fizicieni, se bazează pe conținutul nou al noțiunilor de simultaneitate și cauzalitate în desfășurarea fenomenelor fizice. A fost necesară și utilizarea conceptelor de univers multidimensional (a patra dimensiune) care ar explica posibilitatea premonițională intuitivă a inconștientului uman, cu posibilități de explorare a trecutului cit și a viitorului relative la un individ orientat în timp și spațiu ("clișeele akashice", "conștiința cosmică").

Stoian Virgil, București. Întrebarea Dvs. și-au pus-o aproape toți marii oameni pe care istoria medicinei l-a înscris în paginile ei. Ce este durerea? De ce leul trebuie să trăiască ușind cu sălbătie girafa. De ce lupul își împlinesc "destinul" pămîntesc, provocînd cumplite dureri și moarte nevinovatului mielului? Interogația ar putea include tot regnul animal. Răspunsul științei este deocamdată periferic neconcludent. În medicina de pildă se spune că durerea e un semn de alarmă, ipoteză cu totul incertă cîtă vreme organe vitale precum plămîni nu dor oricît de adînc ar fi făcută rana în tesuturile lor. Există alte organe vitale indolore sau mai puțin dureroase cum sînt viscerele a căror sensibilitate se menține sub pragul conștiinței pînă ce afecțiunea nu atinge seroasa parietală a tenorului somatic ecotrop sau pînă ce survin spasme ori colici viscerale. În același timp însă particularitățile vegetative ale durerii prin excitații intense difuzate în sistemul nervos pot primejdi viața pînă la exitus adică moarte în termenii mai pușini profesionali. Durerea nu este numai o percepție ci și un fenomen concret, o parte componentă a sistemului nervos sau cum o numește O. Foerster **SISTEMUL DURERII**. Cu alte cuvinte această neplăcută și jenantă senzație este atît un act fizic cît și o "trăire psihică". Ea poate fi asociată cu alte senzații dezagreabile așa numitele "disestezi". Intensitatea durerii a fost măsurată fie prin doleoometrul profesorilor Wolf și Hary din New York bazat pe o lampă producătoare de stimuli fierbinți fie prin presiune sau stimuli electrici. Pentru limpezirea semantică a unor termeni precizăm că în scop pur didactic sistemul nervos central a fost denumit sistem somatic al vieții de relație iar viscerele au primit numele de sistem vegetativ sau al vieții vegetative (Pfuhl 1959). Fie că este iradiată, fulgurantă, lăncinantă sau cu conținut de arsură ori înțepătură pulsătoare durerea are și un caracter teleologic, de finalitate naturală. E de neuitat superbul principiu al școlii din Kos **"DIVINUM EST OPUS SEDARE DOLOREM"** - lucrarea de alinare a durerii este dumnezeiască. Manifestare tipologică a durerii este foarte diversă de la "afazia durerii" (Boyd), algoataraxie (Fanconi), hiperalgezi, hiperalgosenzibilitate, algofilie, algopatie, etc. pînă la categoriile temperamentale ciclotimi - hiposensibil, schizotimic cu sensibilitate dureroasă exagerată și pînă la tipul "tetanic" căruia i-a aparținut Mucius Scevola (care și-a ars brațul pentru ca în loc să-l omoare pe Persena l-a omorîtși tipul "patric" care se lămentează, plînge se vaită etc.etc. în viziunea lui Fervers Freud nu putea lucra bine cînd se simțea perfect sănătos. Pentru Kant durerea a fost mereu un imbold spre activitate, pentru Condillac a fost o stare primitivă unei senzații în vreme ce pentru Descartes o concentrare a cunoașterii unei dezordini, Aristotel a catalogat-o ca fiind contrastul plăcerii o luptă pentru restabilirea unui echilibru homostatistic pierdut și streaș stare de tensiune nervoasă sau sistolă vegetativă au botezat-o F. Hoff și Hans Selye). La rîndul lor biofizica și biochimia durerii ne sugerează ideea că această senzație este mediată de agenți chimici interni în care stimularea nicivă determină eliminarea unor substanțe biochimice din grupul histaminei, serotoninei, bradichininei, kallidinei și a altor polipeptide. Se mai știe de asemenea că deplasarea ionilor de K accentuează excitabilitatea iar cea a ionilor de Ca o diminuează.

Aceste a fost considerate de ordin medical asupra durerii. D-le Stoian, Întrebarea Dvs. implică însă și alte domenii printre care psihotronica, metafizica și morala creștină. Mai întîi ne tulbură relația dintre moarte și viață intermediată de durere. De cele mai multe ori sfîrșitul vieții e precedat de suferință fizică și psihică, de dureri nu rareori paroxistice. Mai bizar este faptul însăși viața unor ființe de pe terra își manifestă dăinuirea numai după ce provoacă durerea și moartea altora. Întreaga existențialitate a fiarelor păduri nu e altceva decît un colorat al suferinței și al morții unora dintre semenele lor. De ce oare vraja vieții se datorește atrocității. De ce lupta pentru viață în cadrul anumitor specii are o trenă atît de bogată de sălbăticie? Versurile lui Fundoinu "În casa de tăcere și urzi/ Plînă cu somn de bufini cime, cu ochi mici", ne sugerează cumva acest univers sumbru. Această altă taină pe care nu ne-o putem explica decît prin meditație. Nu ne vin la îndemînă argumente mai sugestive decît cele biblice. Oprindu-ne asupra faptului că în nici una din numeroasele vindecări făcute de Mîntuitorul Isus conștinează acestuia au fost de-a dreptul stereotipe atate pe o singură idee și anume "iertate sînt păcatele tale" și nici odată nu a spus vindecată e boala ta. ne putem îngădui aprecierea că durerea are un rol natural. Ea ne implantează în spațiul obligațiilor morale față de echilibrul și armonia universală. Ne reînterează datorita primordială față de principiul binelui și ne amintește sancțiunile divine ale păcatelor noastre. Exemplul vieții pădurilor ar trebui să fie identificare cu ființa noastră morală cu îndatoririle dintre noi față de finalitate, față de rolul cu care venim pe pămînt. În urînia acestui "ținut al durerii, în acest aparent paradox al iubirii și urii credem că trebuie să întrezărim intenționabilitatea Creatorului de a nu face să deschidem în permanență ochii atît spre ceea ce întemeiază binele și frumosul cît și spre tărîmul răului. Numai serbind bucuria frumosului înțelegem rostul urîniei, ne apropiem de aprinderile și strigătele vieții de cauzele și de relația dintre ele. Fără îndoială că sotiologia, știința ce se ocupă de actual iertării păcatelor ne oferă mai multe posibilități de a șterge picla ce întuneacă înțelesul global al NECESITĂȚII DURERII. La rîndul ei psihotronica îndată ce ne va da mai multe date despre modificările bioenergiei în momente de durere, despre culonile aureri în perioade și poate cînd unii clarvăzători se vor apropia de cauzele durerii, această știință va umfla și mai mult catalogul înaintării cunoașterii umane în acest sens.

Stimată redacție "FRONTIERA PSI", Am citit cu interes și bucurie primele numere ale publicației dvs., și aș vrea să motivez aceste sentimente.

Vidul de informații din acest domeniu a generat sute de articole de cele mai diverse tipuri, care au căutat să exploateze curiozitatea publicului și dorința lui de a afla cîte ceva din misterele vieții. Majoritatea lor au atins aspecte de divertisment, ce nu contribuie cu nimic la introducerea în paranormal. Articolele mai serioase au fost simple traduceri din autori străini, mod foarte comod de abordare a psihotronicii, întrucît nu reprezintă nici un fel de responsabilitate din partea traducătorului, eventualele întrebări neputînd fi puse direct autorului.

Revista dvs. oprește în sfîrșit acest mod neserios, introducînd cititorul într-un mediu științific, în care oamenii de știință își prezintă cercetările, rezultate și intuiții, conținînd un cadru serios, trecînd psihotronica de la divertisment la cercetare științifică.

Trebuie înțeles un lucru care a fost bine intuit în definiția dată de dicționarul de neologisme editura Academiei 1978, care se referă la acei "subiecți senzitivi". Domeniul paranormalului poate fi cercetat cu un "aparat" care să facă parte din universul acestor fenomene, care să fie capabil să adune informațiile necesare stabilirii unor teorii de bază. Acest aparat de cercetare este tocmai energia noastră, care produce

aceea sensibilitate aducătoare de date la nivel de senzație.

Omul este alcătuit dintr-o multitudine de energii, de diverse vibrații, cu acțiuni în medii diferite, influențîndu-se și generîndu-se reciproc. Energia de care am pomenit mai sus este alcătuită din grupul de energii de vibrație medie, producătoare de tuturi fenomenelor paranormale pe care le studiem.

Transformarea propriei energii într-un instrument de cercetare, necesită mai multe etape.

În primul rînd consientizarea ei și înțelegerea nivelului calitativ la care se află, o energie mai vibrată pînă culege date mai subtile, care să ducă la înțelesuri mai profunde ale domeniului cercetat. Urmează apoi partea cea mai grea.

Cei care cercetează fenomenele psihotronice au înțeles că energiile care le produc se supun unor legi ce depășesc percepția tridimensională, supunîndu-se unui univers cu alte dimensiuni pe care l-aș numi univers "n" dimensional. Creierul care lucrează ca un computer, este programat să funcționeze în sistemul tridimensional. Ne lovim astfel de o mare dificultate atunci cînd dorim să trecem informațiile culese de energia noastră din universul "n" dimensional în programul tridimensional cu care este înzestrat organul conștiinței noastre. Este destul de dificil dar nu imposibil, construirea unui "program" pe care să-l implantăm în creierul-computer, capabil să traducă într-un mod acceptabil informațiile culese de senzație.

Din acest moment antrenamentul devine din ce în ce mai pasionant, tainele lumii începe să se arate încet, trecînd de la intuiție la o stare de senzație vizuală a elementelor din "n" dimensional, prin perfecționarea continuă a programului cerebral.

Partea interesantă este că încăpățînatul nostru creier se opune tuturilor, informațiilor ce nu intră în înțelegerea sa declarîndu-se stăpînul absolut al omului, înțelegîndu-și adevăratul rol, trecînd în postura de subordonat, lasă adevăratei ființe energetice rolul de control și decizie, moment foarte important, făcînd parte din însuși scopul existenței noastre pămîntesti.

În țara noastră, mulți oameni din cele mai diverse categorii sociale, au reușit să înțeleagă și să pătrundă în cunoaștere cu propria lor energie. Acești oameni vorbesc puțin despre percepțiile lor, temîndu-se să nu stimească dezaprobări ironice, cînd pe nerăsuflate tot ce apare despre psihotronica, fiind capabili să imbogățească cele citite cu propria lor cunoaștere.

De aceea revista dvs. poate să constituie un început, un loc care să adune toată această bogăție națională, ducînd știința spirituală acolo unde a fost ca într-un trecut foarte îndepărtat al țării noastre: la cel mai înalt nivel. Rog pe cei care răspund la poșta redacției să cumpănească bine răspunsurile date, pentru a nu frîna curajul celor care vor lua legătura cu revista în viitor.

Majoritatea cercetărilor în domeniul energetic încearcă să definească natura energiei umane. Aș sugera doar o simplă consientizare a ei, trecîndu-se apoi de la energia ca obiect de studiu la energie ca mijloc de cercetarea celorlalte fenomene, așa cum fac orientali care nu pun mare preț pe dovedirea existenței ei, lucrînd pur și simplu cu ea, obținînd rezultate remarcabile.

Numeroasele domenii la care așteptați colaboratori au de fapt un punct comun, fiind produse de energia noastră, diferențierile aparînd la interpretarea valului de senzații-informație, adică la prelucrarea datelor culese.

Considerațiile propuse, nu reprezintă o sinteză a unor materiale citite, ci aspecte ale experiențelor proprii, activitatea mea fiind intensă în acest domeniu.

Dacă unele rezultate legate de temele propuse pot reprezenta un interes pentru cei ce studiază domeniul psihotronicii, sînt gata să răspund cu plăcere oricăror întrebări.

Cu stimă,
SILVIU GEORGESCU
București, CP 61-100

MIRON DUMITRESCU, IASI; COSTIN DRAGNEA, BUCUREȘTI;
STEFAN CAMATARU, BUCUREȘTI; VADUVA MARIN, IASI;
ne-ati "indus" o acuta dorinta de a va raspunde personal
STELIAN GHEORGHE, BUCUR MIOARA, COSMA
VIRGIL, ARTIN VASILESCU, BUCUREȘTI.
Raspunsul nostru este afirmativ. În cadrul primului simpozion
de psihotronica din țara noastră vor avea loc
demonstrații practice simbata 18 mai 1991, orele 17.30.

Cei care doresc să intre în posesia unor exemplare din numerele anterioare ale revistei "FRONTIERA PSI" se pot adresa redacției prin poștă pe adresa:

REVISTA "FRONTIERA PSI", BUCUREȘTI, căsuța poștală nr. 66 - 23, oficiul poștal 66, BUCUREȘTI. Expedierea se face cu ramburs, cu plata la primirea exemplarelor dorite.

Pentru informații suplimentare apelați la telefon 46.46.31.

preț: 25 lei